

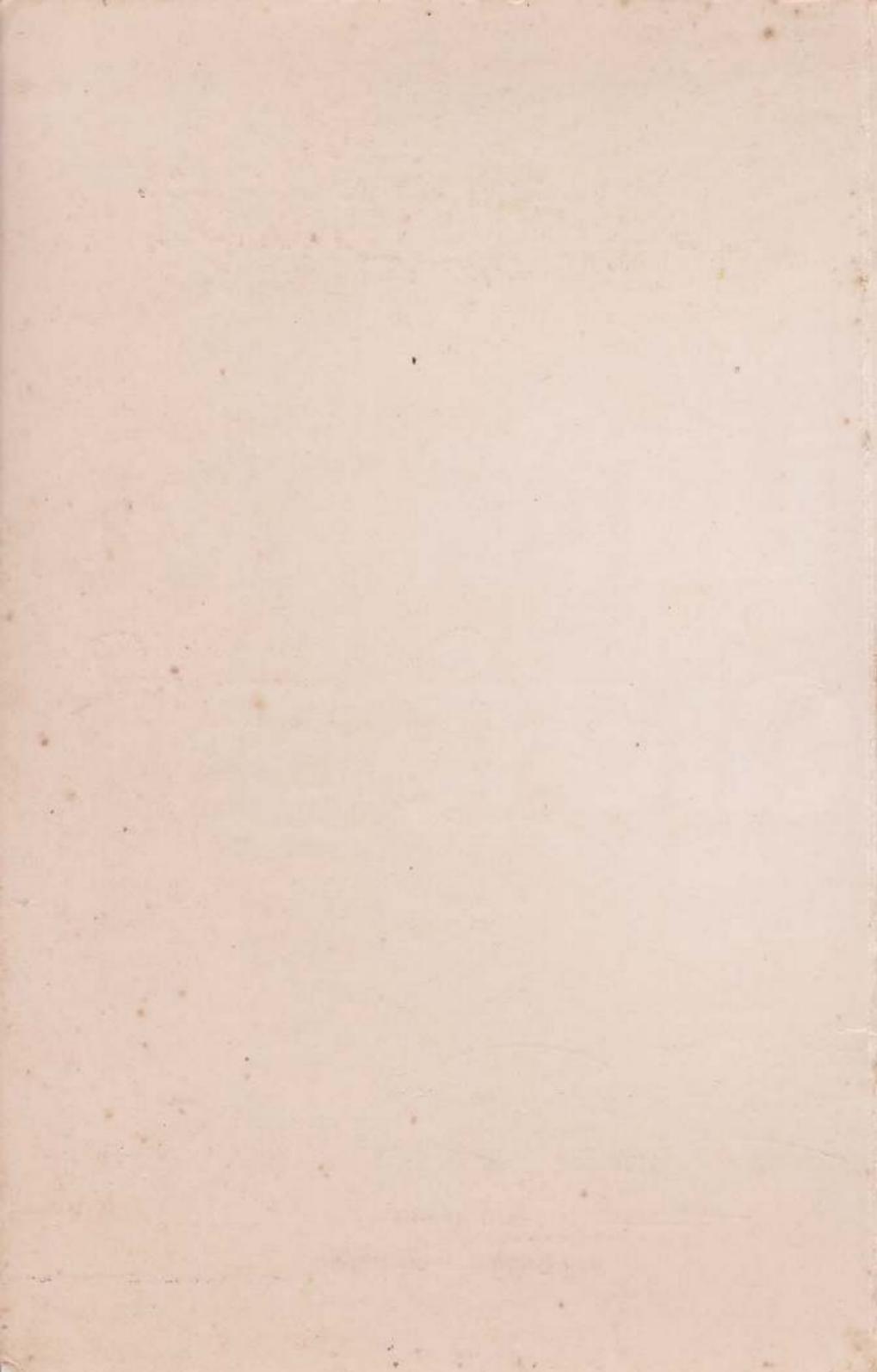
ஜீவ்வை

இருபுத்தீணி

பாலையில்
வசந்தம்

“அன்றை வெளியீட்டகம்”
மருதழை.

பாலையில் வசந்தம்

ஜின்னஹ் ஷரிபுத்தீன்

அன்னை வெளியீட்டகம்

“தமிழகம்”

மருதமுனை, ஸ்ரீலங்கா

PAALAYIL VASANTHAM

(Poems)

by Dr. JINNAH SHERIFUDEEN

(C) All rights reserved

First published in April 1989

By

ANNAI VELIYEETTAKAM

“TAMILAKAM”

MARUDAMUNAI, SRJ LANKA

Printed by:

MILLATH PRINTERS,
16, Appu Maistry Street,
MADRAS - 600 001.

ச ம ர் ப் பணம்

தந்தை ஷரிபுத்தின் தாயாயி ஷரவென்னை
முந்தி இருக்க வழிசெய்தார் - சிந்தையிலே
பற்று மிகுந்து பணிந்தேன்நா
என்னவர்க்கே
முற்று சமர்ப்பணமிந் நூல்.

சில வார்த்தைகள்...

1965களில் இருந்து நான் எழுதிவந்த கவிதைகளில் இல்லாமிய கருத்துகளில் அமைந்த சிலவற்றைத் தொகுத்து, இந்நாலில் தந்துள்ளேன்.

நபிகளார் வாழ்வில் நிகழ்ந்தனவற்றையும், அவர்கள் போதனைகளையும், இல்லாமிய வரலாற்றுச் சம்பவங்களையும் பெரும்பாலும் இந்நாலிலுள்ள எனது கவிதைகளுக்கு கருப்பொருளாகக் கொண்டுள்ளேன்.

பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த சிலவும், அகில இலங்கை தழுவலாக நடை பெற்ற போட்டிகளில் பரிசு பெற்ற எனது இரு கவிதைகளும் இதில் அடங்குகின்றன.

தந்தையாரின் நல்லாசிகளுடன் இந்நாலே வெளியிடுவதில் மன மகிழ்வடைகிறேன். சாற்றுக்கவி தந்த புகழ்மிகு கவிஞர்களுக்கும் என்னைப் பற்றிய குறிப்புகள் தந்துள்ள கவிஞர் பாண்டியூரன் அவர்களுக்கும் எனது இதயம் நிறைந்த நன்றிகள்.

கையெழுத்துப் பிரதியாக்கித்தந்த கவிஞர் நியாஸ் ஏ. ஸமத் (பொறியியலாளர்), அதனைத் தட்டச்ச செய்தும் இந்நால் வெளிவரவேண்டு மென்பதில் வெகுவான் ஆவலும் கொண்டவருமான எனது அன்பான நண்பர் ஏ. எஸ். எம். புகாரி ஆசிரியர் அவர்களுக்கும் அழகுற அட்டைப் படம் வரைந்து தந்த ஸமீராஸ் ஆட்ஸ் நிறுவனத்திற்கும் நேர்த் தியாக அச்சிட்டுவழங்கிய மில்லத் அச்சகத்தினருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

-அ. ஜின்னஹ் ஷரிபுத்தீன்

ஆயிஷா மனஜில்
மருதமுனை,
ஸ்ரீலங்கா

தூதை தந்த நல்லாசி!

பாரம் பரியம் பழுதாகா தென்மக்கள்
பேரர் முதலோர் தமிழ்க்கவிதை - சீராக
ஆக்குந் திறம்பெற் றமைகின்று ரத்திறமை
பூக்க விறையே துணை

செந்தமிழிற் சீர்கவிதை செப்பழுடன் செய்துநலம்
சொந்தமெனப் பல்பரிசைத் தொட்டுருவம்-
என்தனயன்
வைத்யக் கலாநிதி ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்
சித்தம் மலர்க சிறந்து

வெண்பா வகவல் விருத்தம் பலவகையும்
பண்பாகப் பாடும் திறம்படைத்து - நன்றாக
நாட்டிற் பெயரும் புகழும் சிறந்தமைக
ஏட்டிற் குலப்பேர் வரைந்து

- ஆ. மு. ஷரிபுத்தீன்

முஸ்லிம் தமிழ்க் கவிஞர் மன்றத் தலைவர்
கலைமாமணி டாக்டர் கவி. கா. மு. ஷேரீப் அவர்கள்
அன்புடன் வழங்கிய

சாற்றுக் கவி

டாக்டர் ஜின்ன ஷரீபுத்தீன் கவிதை
நயத்தகு சிறப்பினுக் குரிய
தேட்டுடைத் தமிழின் சிறப்பிதில் தெரியும்
தீனுடைச் செழுமையும் துலங்கும்
பாட்டுடைத் தந்தை பண்பிவர் கவிதைப்
படைப்பிலே படர்ந்தொளி வீசும்
நாட்டத்தி லுயர்ந்த கவிக்குயில் ஜின்ன
நவின்றுள் பாலையில் வசந்தம்.

யாப்பிலே வசந்தம் அணியிலே வசந்தம்
அழகுறும் சொற்களில் வசந்தம்
முப்பிலாத் தமிழை முகிழ்ப்பதில் வசந்தம்
முற்றிய கருத்தினில் வசந்தம்
மாப்பலா வாழைக் கனியொடு பிசைந்து
வடித்தநற் தேளேன இனிக்கும்
பாப்புஜை கின்ற இளைஞரில் ஜின்ன
பகரோனு வசந்தமென் பேனே !

“இறவாச் செல்வம்” நூலாசிரியர், கவிஞர், கல்வியதிகாரி
அல்லாஜ். M. Y. M. முஸ்லிம் B. A. Dip. in. Ed. C.E.S.
அவர்கள் வழங்கியது

நன்றும் நிமலன் துணை

சின்னலி மப்பாழுன் சேர்த்த கவிமரபு
என்னஞ்சு குன்று தெமதூரில் - ஜின்னஹும்
ஷரிபுத்தீன் யாத்த கவியனைத்துஞ் செந்தேன்
அருவியது போலாகு மே.

மறவாத தம்மரபும் மாருது பண்பும்
குறையாது பாடலிலே கூட்டி - இறவாத
செல்வமெனத் தீந்தமிழில் சீர்கவிதை யாத்திட்ட
நல்மகனைப் போற்றுமிந் நாடு.

மக்களா லாய பெரும்பயனு மாயுங்கால்
தக்காராய் வாழுல் தனிச்சிறப்பாம் - தக்க
புலவர் மனிபயந்த புத்திரனை செய்யும்
நலமுதுசொம் நம்மவர்க்கா மிங்து.

கோடி கொடுத்திடினும் கொள்கை பிறழாது
நாடியதைக் கைப்பிடிக்கும் நற்பண்பு-கூடிவரும்
உள்ளத் துணையு முயர்ந்திட்டா னென்றம்பி
வெள்ளத் தனைய விதம்.

கவிதையிலும் என்னம்பி யென்றேங்கி நிற்கின்ற
பவிசதைன் என்னென்று பாட - புவிதனிலே
என்றும் குலப்பெருமை ஏந்திப் புகழ்பெறவே
நன்றும் நிமலன் துணை.

நாடறிந்த பிரபல கவிஞர் “குரிசிற் குல வழகன்”
ஐஙுப் எஸ். ஏ. ஆர். எம். செய்யது ஹசன் மென்லானை
ஆசிரியர் அவர்கள் வழங்கியது

புலமைக்கு என் புகழாரம்

உள்ளத்தில் உண்மையொளி யுண்டாயின் - வாக்
கினிலே
கொள்ளோயின்பஞ் செய்கவிதை கூறவரும் - தெள்ளு
தமிழ்
பாவழுதை நெஞ்சினிக்கப் பாடுகின்ற ஜின்னஹ்சொல்
ஆவலுடன் கற்றேன் அறிந்து

தாதைதரும் ஆசி தகும்புலமை வாழ்வதற்கு
மேதையாய் இவ்வுலகில் மேன்மையுற-நீதியொளிர்
சான்றேர் உளப்பாங்கின் சால்புகளைக் கற்றதனால்
ஆன்றபொருள் எல்லாம் அழிகு.

நன்னூல் இலக்கணத்தை நான்பயிற்றும் போழ்து
கற்ற
அன்புமுகம் கண்டு அகமகிழ்ந்தேன் - ஜின்னஹ்வின்
கள்ளமிலா உள்ளம் கலைவிளக்கும் என்பதனால்
முள்ளில்லாப் பூவை முகர்.

வரலாற்றில் நிற்கும் வகையினிலே நெஞ்சை
அரட்டும் யதார்த்த மதனை - தரநின்ற
பாக்கள் சுவையே பண்பொன்றி வாழுமுயர்
நோக்கங்கள் வெற்றிக்கு நோற்பு.

ஜின்னஹ் ஷரிபுத்தீன் தேர்ந்த பொருளைனத்தும்
கண்ணலெனச் சொல்லும் கவிதைத்தரும்-சொன்மலவில்
நல்ல அறமிருக்கும் நாம்காணும் பண்பிருக்கும்
எல்லோர்க்கு நன்மைதரு மே.

வெளியீட்டுரை

பத்திரிகைகளில் புதுக்கவிதையின்
 பெரும் படையெடுப்பிற்கிடையே
 மரபுக்கவிதைக்கெனத் தனியான
 களம் அமைத்துக் கொண்டவர்களில்
 மருதழை ஜின்னாஹ்
 முன்னணியில் நிற்பவர்
 அணைவாரின் வாக்கும்
 வாழ்வும் இஸ்லாமிய
 வரலாற்றுப் பாதையிலே
 மறக்கவொன்றைது
 நிலைத்து நிற்கின்ற
 தியாகச் சம்பவங்களையும்
 கருப்பொருளாகக் கொண்டு
 மரபுவழி நின்று
 பாலையில் வசந்தங்கண்டு
 தமிழ் அணங்கிற்கு
 பாச்சரஞ் சூக்கின்றார்
 இவரது “முத்துநகை”
 என்னும் கவிதைநூல்
 எமது அடுத்த வெளியீடாக
 வெளிவரவுள்ளது என்பதைன்
 மகிழ்வோடு தெரிவிக்கின்றேம்
 வாசக அன்பர்கள் இதனை ஏற்று
 எம்மை ஊக்குவிக்குமாறு
 அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேம்.

அன்னை வெளியீட்டகம்
 “தமிழகம்”
 மருதழை
 ஸ்ரீலங்கா.

நூன்முகம்

சீலமீ தென்று ரைத்த
திருநபி வாழ்வையிந்த
ஞாலமே யறிந்து வாழ்வில்
நலம்பெறச் சுவனஞ் சேர
சாலவே யுவப்பாம் முன்னோர்
சரிதமு மறித லென்றே
பாலையில் வசந்த மென்னும்
பாமாலை தொடுத்தேன் நூலாய்.

தந்தையின் வழியை யொற்றித்
தனையனும் நடத்த லொன்றும்
விந்தையே யில்லை யெந்தன்
விருப்பமு மதுவரா ருகி
புந்தியிற் றுலங்கும் நல்ல
பொருளினைக் கருவாய்க் கொண்டு
சந்ததி தொடர வென்றே
சாற்றினே ஸின்னால் மாதோ.

காப்பு

பாலை வசந்தமெனும் பாமாலை பாடிடவிஞ்
ஞாலம் படைத்தானும் நாயகனும் - வாலறிவன்
உற்றதுணை வேண்டி உவந்து பணிந்தேன் நான்
முற்று மவனருளே காப்பு

அவையடக்கம்

அன்னம் நடைபயில் வவ்வாறே காக்கையும்
தன்ன நடைபயிலு மெத்தனம்போல் - கன்னற்
றமிழ்கொண்டு பாடுமுயர் பாவலர்முன் நாளென்
றமிழ்கொண்டு பாடுங் கவி.

இக்ரிமாவின் இணையில்லாத் தியாகம்

முன்னவன் தூதர் முகம்மதெம் பெருமான்
முதல்வன் பணிசெய்து வருநாள்

செந்நீர்மெய் சிந்திச் சிவந்தபோர்க் களத்தினில்
சிந்தையே நெகிழுமோர் காட்சி

தன்னுயிர் விடினும் தோழர்தன் னுவி
தன்புன லளித்தலாற் காக்க

அன்னவர்க் களித்துத் தவிப்புட னிறந்த
அற்புதச் செயலொன்று சொல்வேன்

பொல்லா “ஞபூஜஹரீஸ்” புரிந்த வென்னலமோ
புவிபோற்று மகவொன்று கொள்ள

சொல்லா லுரைக்கவு மியலுமோ வவன்செய்
செயலெல்லா மிசுலாத்தை யொழிக்க

நல்லா லொருவரை நாயக னவன்வழி
நல்கினன் தன்மதங் காக்க

இல்லா திருந்திடில் இணையிலித் தியாகி
“இக்ரிமா” வெனப்புவி மொழிமோ

ஓங்கிய வேல்பிற ருடல்தனிற் புகுந்தே
உள்ளிருந் துயிரோடு மீளும்

தாங்கிய விழுப்புண் தனிலிருந் திரத்தம்
தடையின்றி யெங்கனும் பாயும்

தேங்கிய விடமெலாஞ் செந்நீர் செறிந்தே
செகமெலாஞ் செம்மையென் ருகும்

ஆங்கக் களமதில் அண்ணலர் தோழின்
அற்புதத் தியாகமிங் குரைப்பேன்

பொருதியே போரினில் புண்பட்ட வுடலினில்
 குருதியே இலையென வாகி
 அருகியே போழுயி ரகாலமவ் வேளையில்
 அடங்கிடா வேட்கையும் மிகுந்தே
 அருகினில் வந்தவோர் அண்ணலார் தோழரை
 அழுஜஹீல் புத்திரர் நோக்கி
 பருகிடச் சற்றுநீர் தருகவென் றவரைப்
 பார்வையால் வேண்டின ரந்தோ

தண்புனல் கொணர்ந்து தாங்கியத் தோழரும்
 தந்தனர் தாகமே தீர்க்க
 பண்ணவன் நாமம் பணிந்தவ ருளத்தால்
 பார்வையால் நன்றியுங் கூறி
 உண்ணவென் றெண்ணி உதட்டினை விரிக்கவே
 உதவியென் ஞெருகுரல் கேட்க
 கண்மணி சரித்தே கண்டனர் “சுவைலை”
 கடிதினி லவர்க்களி யென்றூர்

தன்னுயிர் பெரிதென வெண்ணின ரில்லையே
 தனையொத்த நிலைகொண்ட பிறிதோர்
 மன்னுயிர்க் களித்திடில் வாய்த்திடும் சவனமென்
 றெண்ணியே வேட்கை மறந்து
 தன்னுயிர் தனிலும் மன்னுயிர் மதித்துத்
 தண்புன லீங்திதங் குளிர்ந்து
 இன்னுயிர் துறந்த “விக்ரிமா” வேந்தல்
 இணையிலாத் தியாகமென் சொல்வேன்.

தினகரன்

30—12—77

பாவளம்

இலங்கை வானேலி
 24—12—87

வாழ்வளிக்கவந்த பெருமானே

1. நம்பிக்கைப் பொருளைனத்தும்
நலமாகக் காத்தளித்தோர்
நம்பிக்கைக் காகியவர்
நாவாரப் போற்றிடுநன்
நம்பிக்கைக் குரியரென்னு
நன்னுமங் கொண்டிறைமேல்
நம்பிக்கை கொள்கவென்று
நவின்றிட்ட பெருமானே

2. கற்றறிதல் கடனென்னுங்
கருத்தோதிக் கற்றவரைக்
கற்றறியார் தமக்கறிவு
கற்பிக்கக் கூறியொன்றுங்
கற்றறியா வும்மியெனுங்
காரணப்பேர் கொண்டிருந்தும்
கற்றலத் னுயர்வுரைத்த
காரணரெம் பெருமானே

3. விதவையரை மணம்புரிய
விரும்பாத வேளையிளம்
விதவையரை மணம்புரிக
வென்றேதித் தோழர்களால்
விதவையரின் வாழ்வினிலும்
வினாக்கேற்றி வைத்துத்தச
விதவையரைக் கரம்பிடித்த
வேந்தரெங்கள் பெருமானே

4. புளித்தபழந் தனைத்தனியே
புசித்ததனைப் பிறர்புசித்தால்
புளிப்புணரப் பழிப்பருளம்
பதைத்திடுமென் றஞ்சிமிகக்
களிப்பதுபோற் கனிவதனங்
காட்டியதையளித்தவரும்
களிப்புறுதல் கண்டுளந்தான்
கனிந்திட்ட பெருமானே

5. பெண்சிசலை மண்புதைத்து
பெருமிதத்தோ டிருந்தவரைப்
பெண்ணினத்தின் காவலராய்ப்
பெருமாற்றஞ் செய்தவர்தங்
கண்திறந்து தவறுணரக்
காப்பவனின் கருத்தோதி
விண்ணளவு புகழ்கொண்ட
வேந்தரெங்கள் பெருமானே

6. உயிர்பறிக்க வந்தவும்
றுளம்பறித்தின் னுடலணைத்தே
யுயிர்தரற்கு முளந்துணியு
முத்தமத்தந் தோழுரெனு
முயர்நிலையி லுளந்திருந்த
வோரிறைவன் கருணையொடு
துயரழியப் பகைதவிர்த்த
தாதரெங்கள் பெருமானே

7. பசித்திருந்து பசியுனர்ந்து .01
 பசித்திருப்போர் நிலையறிந்து
 பசித்தவரின் பசிபோக்கப்
 பகிர்ந்துண்ணும் படியுறுத்திப்
 பசித்திருப்போர் பார்த்திருக்கப்
 பசியாறல் பாவமெனப்
 பசிக்கொடுமை யுலகொழியப்
 பறையறைந்த பெருமானே
8. குடிகொடுக்குங் கொடுவெறியால் .11
 கொடுமைபல சூழுமெனக்
 குடியதனின் கேடுகளைக்
 குவலயத்தோர்க் குணர்த்தியந்தக்
 குடிகெடுக்குங் குடிவெறுத்துக்
 குடிக்காதீ ரெளவியம்பிக்
 குடியுர வறிவுரைத்த
 கோமானெம் பெருமானே
9. பட்டுடையும் பஞ்சணையும் .11
 பாலமுதும் பெறமுடிந்தும்
 ஓட்டுடைகள் தனையுடுத்தி
 ஓலைப்பாய் தனிலுறங்கி
 மட்டாக வணவுண்டு
 மறுவேளை பசித்திருந்த
 கிட்டாத பேறைமக்குக்
 கிருபையுள்ள பெருமானே

10. தினந்தோறும் திருவுடலிற்
தெருக்குப்பை வீழுமொரு
தினந்தவற வதுகண்டு
திருநபியு மதிசயித்தே
வினையதனைச் செய்தவளின்
வீடேகி நோயறிந்து
தனைவெறுத்த வவள்திருந்தத்
தரிசித்த பெருமானே

11. எத்தனைதா னிடர்பொல்லா
ரிழைத்திட்ட போதிலுமவ்
வத்தனையுந் தாங்கியவ
ரகந்திருந்த வேண்டுமென
நித்தநித்தம் நித்தியனை
நினைந்துருகி வேண்டிநின்ற
சத்தியத்தின் காவலராம்
சாந்தியருள் பெருமானே

12. சந்திரனைச் சூரியனைத்
தந்திட்டனும் மென்கையில்
எந்தனையே இவ்வுலகி
னேகபதி யாக்கிடினும்
அந்தமெனக் கண்டிடிலு
மகற்றேனன் கொள்கையெனச்
சந்ததமு மறவுரைகள்
சாற்றியவெம் பெருமானே

13. உடல்வருந்த வுழைத்தவர்தம்
 முளம்மகிழி ஹுதியத்தை
 யுடல்வியர்வை யுலர்ந்திடுமுன்
 ஞுரியமுறை யவர்தமக்கு
 உடனளித்த லேயுகப்பா
 முறுவினையுஞ் சிறந்திடுமே
 கடனாகு மென்றுரைத்த
 காவலரெம் பெருமானே

14. சக்தியொடு பொருணிறைவுஞ்
 சரிநிகராய்க் காக்குமன
 மொக்குதலா யுள்ளவர்க்கே
 யுவப்பாகும் பலதாரம்
 தக்கபடி யியற்றுதோர்
 தண்டனைக்குள் எாவரதால்
 புக்கவொன்றே போதுமெனப்
 புகன்றவெங்கள் பெருமானே

15. நிறுவையிலு மளவையிலும்
 நேர்மைதவ ரூதீர்கள்
 பெறுமதிக்கு மதிகமதாய்ப்
 பெருலாபம் கொள்ளாதீர்
 சிறுமைமிகு பொய்யுரைத்துச்
 சேர்க்காதீர் பொருளென்னு
 மறவுரையை வாணிபருக்
 கறிவுறுத்த பெருமானே

16. இல்லாதா ரில்லாமை
 யெதுவென் றறிந்தவர்தம்
 மில்லாமைக் கிரங்கியெவ
 ரியன்றவரை யுதவுவாரோ
 வில்லாமை யவர்க்கென்று
 மில்லாதே யிறைவனரு
 எில்லாது போகாதென்
 ரியம்பியவெம் பெருமானே

17. தண்டனைக்கு ஞரியவெந்தத்
 தவறிழழத்த போதிலுமத்
 தண்டனைக்கு ஞரியரெத்
 தரத்தினரா யிருந்திடினும்
 தண்டனையை யுடனளித்தல்
 தாங்கடமை யென்றவரே
 தண்டிக்கார் தன்பகைவர்
 தமைப்பொறுத்த பெருமானே

தினகரன்

28—3—1980

முஸ்லிம் கலாச்சார அமைச்சினால் நடாத்தப்
 பட்ட அகில இலங்கை ஹிஜ்ரி விழாக் கவிதைப்
 போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு பெற்ற கவிதை.

ஓளிபிறங்தது

1

பலநூறு தெய்வவழி பாட்டைக் கொண்ட
 பாமரரைக் கண்டுமனம் பணதப தைத்தே
 இலவேறு தெய்வமது வொன்றே மக்கள்
 இன்னலிடர் தீர்ப்பதுவு மவனே யாகும்
 உலகுபிற படைப்பனைத்தும் அவனு லென்னும்
 உண்மைதனை யுனர்ந்திட்ட முகம்ம தென்பார்
 பலகாலம் “ஹிரா”வென்னும் மலைக்கு கைக்குள்
 பண்ணவனை யெண்ணித்தவ மியற்றி ஞரே

2

விண்பருதிக் குடும்பமவன் விதித்த வாறு
 விண்ணதனில் உலவுகின்ற விந்தை யோடு
 மண்ணதனில் அற்புதமாய் மாந்தர் மற்றும்
 மந்தைமாருஞ் செடிகள்மலை நதிகள் மேலும்
 எண்ணரிய வனைத்தையுமே படைத்துக் காக்கும்
 ஏகவொரு சக்தியினை யெண்ணி யெண்ணி
 கண்ணயரா திருந்துதரப் பசிம றந்து
 கடுந்தவந்தா னியற்றினரே முகம்ம தெம்மான்

3

சிந்தையிலே வேறென்றுந் தோன்று தந்தச்
 சிந்தனையின் சிற்பிதனின் சிருஷ்டித் தோனின்
 சிந்தனையி லமர்ந்திருக்கும் போதி லெல்லாம்
 சிறிதேனும் வேற்றுணர்வு கொண்டா ரில்லை

3

வந்தவெலா விடர்களையும் வரவேற் றன்னூர்
 வருவதொன்று தான்வருமென் றறிந்த தாலே
 புந்திதனி லொருவனையே புதைத்தி ருந்த
 போதொருநாள் நடந்ததந்தப் புதுமை யம்மா

4

இடியிடித்த தொப்பவொரு வோசை கேட்டு
 எழுந்தவர்க் ஞளம்பதறி நடுங்க வெங்கும்
 படிந்திருந்த விருளழிந்து வொளிசை நிந்து
 பார்வைதனைக் குருடாக்கும் புதுமை கண்டே
 வடிந்திருந்த விழிந்றைத் துடைத்து மீண்டும்
 வந்தவினை யென்னவென்றே யறிய வெண்ணி
 மடிந்திட்ட விமைகள்தனை யுயர்த்த மேலும்
 மடிந்தவைகள் விழிமுடி யதனைக் காக்கும்

5

வானிறைந்து நின்றவந்த வொளிப்பி மும்பை
 வானவர்கோன் ஜிப்ரீஸீ ‘வஹி’ கொணர்ந்தே
 ஞானமதை யுனர்த்தியிறை வேதங் கூறும்
 நாயகனி னேவலரின் றலைவர் தம்மை
 ஆனவரை முயன்றவர்க் டாந்கி டாதே
 ஆவலுட னிமையகற்றிக் கூர்ந்து நோக்கி
 நானிவரை யறிவேன்மு னென்னை யெங்கும்
 நாடிப்பின் தொடர்ந்தவரு வெனவு ணர்ந்தார்

6

செங்குருதி யுடலெங்குஞ் செறிந்தே யந்தச்
 சங்கைமிகு முகம்மதருஞ் சிலைபோ லாகி
 எங்குமுடல் வியர்த்தவருக் கெதுவுந் தோன்று
 தேக்கமுற் றிருக்கையிலே யவரை நோக்கி

அங்கவர்முன் நின்றிருந்த அமரர் கோவும்
ஆக்ஞையிட வோதிடுவீ ரென்ற வாறே
திங்களையும் வென்றிடுமெல் வழக ரோதத்
தெரியாதே யென்றுரைத்தே திகைத்து நின்றூர்

7

தெரியாதே யென்றவர்கள் செப்பக் கேட்டுத்
திழிரெனவே நெஞ்சனைத்து வாஞ்சை யோடு
சரியோது மென்றுரைக்க மீண்டு மன்னர்
சற்றேனும் படித்தறியே னென்று கூறிப்
புரியாது நிற்கையிலப் புகழுப் பட்டோர்
புயமிரண்டு மொன்றித்துப் போதல் போன்றே
துரிதாக விறுகளைத்துத் தழுவிப் பின்னுந்
தூயவனின் நாமத்தா லோது மென்றூர்

8

தூயவனின் நாமத்தா லோது மென்ற
தூதுவரி னேவலது கேட்டு நாதர்
தூயநல் லறிவளைத்தும் பெற்ற தாலே
துணிவுடனே தொடர்ந்தவர்போ லோதக் கண்டு
தூயவனின் தூதுவர்கோன் துதிகள் கூறித்
துலங்குதம தொளிமறைத்துச் சென்றூர் பின்னுந்
தூயவழி கூறுமிறை வேத வார்த்தை
துங்கநபிக் குரைத்துவர லானு ரம்மா.

—1974—

உமறின் புதுவாழ்வு

1. உத்தமர் நபிகள் கோமா நூபதேச வழுதங் கேட்டு நித்தமும் மக்க ளன்றூர்
நேர்வழி நாடிச் சேர ஒத்துள குறைவி மாந்த ரொன்றுறக் கூட்டி யாங்கே
பித்தன்போ லபுஜ ஹீலும் பிதற்றினன் பெருஞ்சி னத்தால்
2. உள்ளத்திற் றணிவு கொண்டோ ருதிரத்தில் வீர முள்ளோர்
கள்ளமில் குறைவி யானேர் காசகல் மறவ மிங்கே
உள்ளன ராகி லெம்மு னார்ந்திடும் புதிய கொள்கை
விள்ளுமம் முகம்ம தென்னும் பேரினை யொழிப்ப ராரோ ?
3. ஏனிலை நானு ளேனென் இனத்தவர் களங்கந் தீர்ப்பேன்
போனது மறப்பீ ரின்றே புறப்பட்டேன் தலைகா ணர்வேன்
ஆனவஞ் சினங்கள் கூறு மாண்மக னுமறைக் கண்டு
தேனது சுவைப்பா ஞெப்பத் திருப்தியோ டின்னுஞ் சொல்வான்

4. வணங்கிடற் குரிய வன்னேன்
 வழிபடு மொருவ னென்றூர்
 வணங்கிடற் தவறு மற்ற
 வடிவங்கள் பொய்யே யென்றூர்
 சுணங்கிடில் மக்க ளன்னூர்
 சுவடினைத் தொடர்வர் முன்னே
 இனங்கியே வருவீ ரன்னை
 ரின்னுயி ரழிப்பீ -ரென்றூன்
5. திட்டமாய் நமது தெய்வத்
 திருவுசு வனைத்தும் பூமி
 மட்டமாய்ப் போம்நா மன்னூர்
 மதத்தினைத் தழுவ நேரும்
 தட்டிடா தென்சொல் நம்பித்
 தைரிய மாக வீங்கு
 விட்டகன் றிடுவீ ரின்றே
 விஷமியை யழிப்பீ ரென்றூன்
6. தேற்றிட வொண்ணைப் பொல்லாச்
 சினத்தினைல் விழியி ரண்டும்
 மேற்கடி வானஞ் சேரும்
 வெய்யசெம் பருதி யொக்கும்
 தோற்றமோ சீற்றங் கொண்ட
 சிங்கமு மஞ்சஞ் சீறுங்
 காற்றென வாங்கும் முச்சாற்
 கடல்களும் வறந்து போமே

7. பூட்டிய வாழும் நெஞ்சின்
 பொங்குவெஞ் சினமுந் தோளி
 லீட்டியு மம்பும் போரி
 லெவருமே வெதிர்க்க வஞ்சும்
 காட்டினி லரக்கன் கூடக்
 கலங்கிடு வீர தீரங்
 கூட்டியே புரவி மீது
 கொடுமும றமர்ந்தார் மாதோ
8. பறந்ததோ புரவி நாங்கள்
 பார்த்தது பொய்யோ முன்னர்
 இறந்தவர் ஆவி யெங்கோ
 இடம்பெயர்ந் தகன்ற தாமோ
 மறந்தன ரிமைக்க மக்கள்
 மரமெனச் சமைந்தே நின்றூர்
 அறிந்தில ரெவரு மந்த
 அதிசய வேக மம்மா
9. போரணி கொண்ட வந்த
 புலியினை யொருவர் கண்டு
 யாரினைக் கொல்ல விந்தப்
 போருருக் கொண்ட ரென்றே
 வீரரா முமறை நோக்கி
 வினவலு மவரு ரைப்பார்
 தேரிரோ நம்மி னத்தைத்
 தீண்டுநோய் போக்கி வைப்பேன்.

10. யாரெனைத் தடுத்த போதும்
 நானது தவிரே னிந்தப்
 பாரினைக் கெடுக்கும் பொல்லாப்
 பகைவரை யொழிக்கு மட்டும்
 நீரெனு மெதிர்த்திட் டாலும்
 நிமிடமுந் தரிக்க மாட்டேன்
 சேருமும் மில்ல மென்றே
 சினத்தன ருமறும் மாதே

11. வீரரே யுமறே யொன்று
 விரித்துரைத் தகல்வேன் சற்றுத்
 தாருமுன் செவிக ளன்பாற்
 தயவொடு கேளு மென்சொற்
 தேருமுன் னினையா ளன்னள்
 திருவொடு வென்று வந்தப்
 பேருறு நபிதம் மார்க்கம்
 பிரியமா யேற்றுக் கொண்டார்

12. தீயதை மிதிப்பா ரொப்பச்
 செவிசடக் கேட்ட வீரர்
 தூயநன் மார்க்க மென்றே
 துணிந்தவர் பற்றி னரோ
 வாயது நடுங்கிக் கெட்ட
 வசைமொழி பலவுங் கூறி
 போயின ருடன்பி றந்தாள்
 புக்ககம் நோக்கி யன்றே

13. தட்டிய கதவின் சப்தந்
 தடுத்திட வோது நங்கை
 தட்டிய தாரோ வென்னத்
 தாழ்மையாய் விளித்தா ராங்கே
 ஒட்டியே கேட்டு நின்ற
 உமறவர் கோபத் தோடே
 தட்டியோ னுமர்க் பாடத்
 தாளினை யகற்றெறன் ரூரே.
14. உள்புதந் துமறு மாங்கே
 யுடன்பிறந் தாளை நோக்கி
 யுள்ளது சொல்வாய் நீங்க
 ளோதிய துரைப்பா யன்றி
 யெள்ளள வேணு மென்னை
 யேமாற்று வாயே யானால்
 உள்ளிருந் துஜாது யீரோ
 உள்ளமறந் தோடு ரென்றூர்.
15. உலகினை யானு கின்ற
 வொருவனின் திருவே தத்தை
 யலகிய லுங்கள் கையி
 லனித்திடேன் சென்று தூய்தாய்
 உலுவொடு வம்மி ஞை
 ஞேதிடத் தருவேன் பின்னே
 யிலகுமும் மிதயங் தெய்வ
 வின்னருள் மிளிரு மென்றூர்.

16. தங்கைதன் கையிற் தந்த
 தனியவன் வேத நூலைப்
 பொங்கிய வேகம் மாறி
 புந்தியிற் ரூலங்க வோதி
 இங்கிது மனித வாக்கே
 யில்லைநா னிதுவ ரைக்கும்
 சங்கையில் புறக்க னித்த
 சன்மார்க்க மாகுந் தானே

17. என்றுளந் திறந்து கூறி
 யிறையவ ஞெருவ னேதான்
 நன்றுரை முகம்ம தன்னுன்
 நபியெனி லை மில்லை
 இன்றுநா னுண்மை யாக
 விசுலாத்தை யேற்றுக் கொண்டேன்
 இன்றிதோ நபியைத் தேடி
 யேகிறே னெனந டந்தார்

18. போர்வெறி யழிந்து தீய
 புந்தியுந் துலங்கி யிந்தப்
 பார்பிற தோன்ற வேகக்
 காரணர் தம்மைத் தேடிக்
 கார்முகில் கனிந்த தென்னக்
 கண்கணீர் சொரிந்தா ருகி
 மார்பினில் வழிய வாங்கே
 வந்தன ருமறு மாதோ.

19. உமற்றுக் கண்டு தங்க
 ஞளம்பதைத் தெவர்க்கு மஞ்சாச்
 சமர்தலிற் சமர்த்தர் ஹம்சா
 சமரிடச் சபதங் கூற
 இமைதிறந் திமைக்கு முன்ன
 ரேந்தலா ரவர்முன் னேகி
 யமைதியே கொள்க வன்னு
 ரறவழி நுழைந்தா ரென்றுர்
20. அருவுரு வளித்த வெங்க
 ளிருவிழி மனியே யென்றன்
 மருளழிந் திருள கன்று
 மறைபொரு ஞனார்ந்தே னென்னைப்
 பெருவுளங் கொண்டு செய்த
 பெரும்பிழை மறந்தே யேக
 கருணையின் கடலைச் சேரக்
 காட்டுக வழியென் ருரே
21. இருவும் ரேருவர் தன்னை
 யேகனே யுன்ந பிபாற்
 றநுவையே லிசலா மிந்தத்
 றரணியிற் றழைக்கச் செய்வேன்
 திருவுள மொப்பி யுந்தன்
 தீன்நிலை பெறுவ தற்கா
 யருஞ்சுவா யென்னு நபிதம்
 இறைஞ்சலும் பலித்த தம்மா

மத்தீனு நோக்கி மஹ்முதர்

1. எண்ணிரு கோண மெங்கு
மிசுலாத்தின் சோதி செல்லல்
கண்ணினி லுறைந்த பொல்லாக்
கருவண்டு கரித்த லொக்க
எண்ணிய வடையா ரொன்றுய்
ஏந்தலர் நபியைச் சூழ்ந்து
கண்ணினி லுறக்க மற்றுக்
காத்திருந் தாரே யன்னள்
2. இரவிபோ யிரண்டு சாம
மேகியு மேகா நின்றூர்
உருவினை வழுத்தா தேக
வொருவனைத் துதிப்ப தொன்றே
திருவினை பயக்கு மென்னுந்
நெறியரை யொழிப்ப மென்ற
கருவினை தம்மை யன்னூர்
கருத்தொன்றிக் கொண்டு நின்றூர்.
3. சுற்றியே நபிக ஸில்லஞ்
சூழ்ந்தவர் விடியு மட்டும்
பற்றிய கரம்வாள் மற்றும்
படைக்கல மனின்தே யின்று
வெற்றியே முகம்ம தில்லம்
விட்டகன் றில்லை நாமோ
சுற்றிநின் றவரைக் கொன்று
குடுவோம் வாகை யென்றூர்

4. திக்கெலாம் பகைவ ரிங்கே
 நிற்பவந் நிசியின் போதே
 மக்கமா நகர்விட் டேகி
 மறைவழி யுணர்த்தி தீனின்
 பக்கமாய் யத்ரீப் மக்கள்
 பணிந்திடச் செய்வீ ரென்றே
 ஹக்கன்நன் நபிக்குச் செய்தி
 கணத்திடை யறிவித் தானே

5. உறைவிடஞ் சூழ்ந்து நின்றவ்
 வுனக்கண் ணுரூரி னுடே
 உறுவன வுறட்டு மென்றே
 உட்புகுந் தெனக்கி றைவ
 னுறுதுனை யுண்டா மெந்த
 யூறும்வந் தெய்தா தென்னு
 முறுதியோ டிறுதித் தூத
 ருறைபதி விட்ட கன்றூர்

6. விழியொழி விலையோ வன்றி
 விளித்தவா றுறங்கி ஞரோ
 பழிதனுக் கஞ்சிப் பார்த்தும்
 பாராதோ ராகி ஞரோ
 வழிதனை மறைத்தோர் தம்மின்
 விழிதனை மறைத்த தென்னே
 அழிமதி தன்னை யுண்ணம்
 யறமது வென்ற தம்மா

7. இரவினே டிரவா யெங்க
 ஸ்ரீருல கரசர் தங்க
 ஞருவொடு வருவா யுள்ள
 மொன்றிய தோழ ரோடே
 யிருளகன் ரேளிபு காமுன்
 நெல்லையைக் கடப்ப மென்னுங்
 கருமமே கண்ணு யெண்ணிக்
 கால்நடை யாகச் சென்றூர்

வேறு

8. வட்ட வொளிப்பி மும்பாய்
 வானுயர்ந்து செங்க திர்கள்
 கொட்டிச் சிவந்த தெங்குங்
 கொண்ட விருள கற்றி
 விட்ட கன்றூர் பெருமானூர்
 விளைந்தவள விருள கற்றுங்
 திட்ட மொன்று கொண்டனானே
 தினகரனுந் தோன்றி னனே

9. கதிரவன் தோன்றக் கங்குல்
 கலைந்திடச் சுற்றி நின்ற
 எதிரிகள் தாள கற்றி
 இல்லமுட் புகுந்து சென்றங்
 குதிரமே யுறைந்து கல்லா
 யொன்றுமே தோன்று நின்றூர்
 புதிராமே யலியெந் நாதர்
 போர்வையுள் ஸிருத்தல் கண்டார்.

10. அங்கவ ரவியைக் கண்டா
 ரடங்கிடாச் சீற்றங் கொண்டோ
 எங்குன தண்ண லென்ன
 வியம்புவா ரவரை நோக்கி
 எங்குளா ரிறைவன் தூத
 ரெலவிறை தான் றிவான்
 இங்குநீ ரில்லங் காக்க
 வெப்படி யகன்று ரென்றே

11. வில்விடு பட்ட வம்பின்
 வேகத்தோ டிறைவன் தூதர்
 கல்வழி கடந்து கால்கள்
 களைத்திட மேனி யெல்லாம்
 சொல்லொனு வலிமி குந்து
 சோர்ந்திடத் தோழு ரோடு
 கல்முன்று தொலைந டந்து
 கடிதினிற் ‘‘தெளர்’’ அடைந்தார்

வேறு :

12. புற்புத ரகற்றி யாவ்கு
 புற்றெலா மடைத்து லோக
 வற்புத நபிக்கங் கேது
 மிடரனு காது காக்கும்
 பொற்பொடு மடிமீ தன்னர்
 வலிமறங் துறங்கச் செய்த
 சற்குண ரழபக் கர்தஞ்
 சான்றுண்மைக் கிளையு முண்டோ

13. புற்றுக்கண் ஜென்றி ரின்து .1
புறப்பட்ட வரவந் தோழர்

வெற்றுக்கா லதனைத் தீண்ட
விடமுட வெங்கும் வீருய்ப்
பற்றிக்கொண் டுயிர்து ளாக்கப்
பாதத்தை யகற்று ராங்கு
சற்றுடல் சரித்திட் டாலும்
சயனமுங் கலையு மென்றே

(முடிவு—பெரிய காலாடி என— பூமிகள்)

14. ஓங்கியே யேறு நஞ்ச
வுறுத்திட விழிநி றைந்து
தேங்கிடு கண்ணீர் பொங்கிச்
சிந்தியே கண்ணம் வீழ்த்
தூங்கிய நபியே முந்து
துணையடு பக்கர் தம்மின்
வீங்கிய வதனங் கண்டே
விளைந்ததை யறிந்திட் டாரே.

15. விளைவறிந் துளம்நெ கிழ்ந்து
விடமுட லழிக்கு முன்னர் .1
களைந்ததன் கொடுமை நீக்கக்
கடிவாயி லுமிழ்நீர் பூசி
யுளைவுட லுபாதை போக்கி
யொருவனி னிறுதித் தூதர்
அனைதனி லபூபக் கர்தம்
மாருயிர் காத்தா ரம்மா

(அனை : மலைக்குகை)

16. தவுர்மலைக் குகையில் ஞான்ஸே
 தலைவர்தந் தோழ ரோடு
 தவமிழி யரக்கர்க் கஞ்சித்
 தலைமறைந் திருக்க வந்தச்
 சௌமியர் தம்மைத் தேடிச்
 சரமென விரைந்து வந்தோர்
 சவுரிய மிறைய வன்றன்
 சக்தியுள் ஸடங்கிற் றம்மா
 (தவமிழி —மிக இழிவான. சவுரியம் —குரத்தனம்)
17. தெருவினை லரவங் கேட்டுத்
 திகைத்தபூ பக்க ரஞ்சி
 மருவிடு மருவார் கொள்ளை
 மாநபி யிங்கே நாங்க
 ஸிருவரே யுள்ளோ மென்ன
 விறைநபி யவரை நோக்கி
 இருவரன் றெம்மைக் காக்கு
 மிறையொடு முவ ரென்றூர்
 (மருவார்—பகைவர்)
18. குகைதனை யடைந்தன் வைரங்
 கோவினைத் தேட முன்னர்
 குகைமுக மதனைத் தன்னு
 விழைகொண்டு சிறுசி லந்தி
 பகைவரின் கண்ம யங்கப்
 பண்ணவன் நபியைக் காக்க
 வகையொடு வலைய மைத்து
 வழிதனை மறைத்த தம்மா

19. தினம்முன்று தரித்தி ருந்து
 திருநபி தெளர்வி டுத்து
 கன்நெறுங் கழுத்த லேறிக்
 கடுவழி கடக்கக் காயுந்
 தினகரன் கதிர்கட் கன்னர்
 திருவுடல் கருகி வாட
 மனங்கவன் நிறைவ ணை
 வழிபடு மாறு சென்றூர்
20. புக்கிட மறியாப் புல்லர்
 புந்தினைந் தெழுந்து வீருய்த்
 திக்கெலாம் பறந்து சென்று
 தேடியே கொணர்வா ருக்கு
 தக்கநற் பரிசாய் நூறு
 தரமுய ரொட்டை பொன்னும்
 இக்கணந் தருவோ மென்றே
 இசைத்தனர் முரச மம்மா
21. கனவிதப் பரிசி லெந்தன்
 கைப்படுத் திடுது மென்னு
 மனமதி லாசை யுந்த
 மற்றவர் தம்மை முந்த
 தினபதிக் கொடுமை தாங்கித்
 திடமொடு சுராகா வென்போன்
 கனகதி சூட்டி யந்தக்
 கானக வழிதொ டர்ந்தான்
 (கைப்பாடு:கைவசம்)

22. பின்னைவான் புழுதி முட்டப்
 புரவியொன் றதிவி ரைவாய்
 மின்னலில் வருதல் கண்டு
 மித்துரு வஞ்சிச் சோர
 அன்னவர் வதனம் நோக்கி
 அமைதியோ டிறைவன் தூதர்
 என்னையு முமையு மேக
 விறைவனே காப்பா ணன்றூர்

23. தோன்றிய விடர்க ளெல்லாய்
 துடைத்தெமைக் காத்து நிற்கும்
 தோன்றிடா விறைவ னின்னுந்
 துணைசெய்யு முறுதி முற்றித்
 தோன்றிடத் தூத ருள்ளத்
 துணிவொழர் கையு யர்த்தித்
 தோன்றிடச் செய்தோ யெங்கள்
 துயர்களைந் தருள்வா யென்றூர்

24. வேண்டுத லேற்றுன் வல்லோன்
 வெறிகொண்ட வீரன் றன்மேல்
 பூண்டவாள் கையெ டுத்துப்
 புயலென விரைந்து மேனி
 தீண்டிட நெருங்கப் பூமி
 திழரெனப் பிளந்து மேலும்
 தாண்டிடா திருப்ப வுன்னித்
 தாள்வரை விழுங்கிற் றம்மா

25. பரியத னுடலிற் பாதி
 பதித்திட மண்ணுட் டன்னை
 யரியதோர் சக்தி யானும்
 நிலையினை யுணர்ந்த யர்ந்து
 துரிதமா யபயந் தேடித்
 தூதரைச் சுராகா வேண்டப்
 பரிவொடு நாத ரந்தந்
 பாவிமே விரங்கி ஞாரே

26. எதிர்திசை நோக்கி மீண்டு
 ரேகிய சூாகா முன்னே
 எதிர்ப்பட்டோ ரனைவ ரையு
 மிடைமறித் தேகச் செய்தார்
 எதிரிபை நோக்கிச் சென்ற
 ஏந்தலை எங்கி ருந்தோ
 எதிர்கொண்டோ டெதிரிக் கூட்டம்
 இடைமறித் ததுவே யம்மா

27. எழுபது குபிரின் வீர
 ரெதிர்கொண்டார் வழிம றித்தார்
 பழுதிலாத் திருவே தத்தின்
 பண்பினைப் பரமன் தூதர்
 முழுவது மெடுத்து ரைக்க
 மூர்க்கரு முளம்நெ கிழ்ந்து
 வழுநிலை மீண்டார் வல்லோன்
 வழுத்திட விசைந்தோ மென்றூர்

28. இயற்கையி னெழில்யி குந்த
 வெதிரிபி னருக மைந்த
 வியத்தகு மழுகு மேன்மை
 வேண்டுவ தனைத்துங் கொண்ட
 உயர்ச்சியி லொப்பி லாத
 உன்னத கூபா தன்னை
 அயர்ச்சியோ டடைந்தா ரண்ண
 லாங்குளா ரகம கிழ்ந்தார்
29. ஊரானு மதிபர் வேண்ட
 உத்தம ரவ்லூர் தன்னி
 லீரேழு நாட்கள் தங்கி
 யிறைபள்ளி யமைத்து வாரத்
 தோரேழிற் குத்பா வோதி
 உடையவன் வஹிய றிந்து
 பாரேழும் படைத்தோன் றன்னைப்
 பலரொன்றித் தொழுதா ராங்கே
30. நண்ணினர் நபிக ளௌன்று
 நவின்றிடு வானைப் போன்று
 வெண்ணிலா வொளிக்க திர்க
 ளௌன்திசை யெங்கும் வீசி
 மண்ணிரு ளழித்து நாதன்
 மறுவிலாத் தாதர் தம்மைக்
 கண்ணியஞ் செய்வான் போலுங்
 கதிரவன் தோன்றி ஞனே

31. பகலிர வென்று பாரார்
 பசியொடு துயிலும் நீத்தே
 இகபர வரசர் தம்மை
 யெண்ணியே யெதிரி புள்ளார்
 அகமுத லுடலு மன்னூர்
 அறவழிக் கரப்ப ணிக்க
 முகமலர்ந் தொன்று சேர்த்தார்
 முகம்மதர் வந்து சேர்ந்தார்

32. கண்டனர் நபிகள் கோவைக்
 கண்களி லாஸை பொங்கக்
 கொண்டன ருவகை யென்றுங்
 கொண்டிலை யென்ற வாறே
 வண்டினம் மலரை மொய்க்கு
 மாறென நபியைச் சூழ்ந்தே
 உண்டிடத் தீனி னமுதை
 யுளமுவந் திருந்தா ரம்மா

வேறு :

33. சங்குமு மங்கிடக் கிண்கிணி யார்த்திடச்
 -சான்றேர் கவிபாட
 சிங்க நிகர்த்தருஞ் செவ்விதழ் மாதருஞ்
 -சேர்த்து மகிழ்ந்தேத்த
 எங்கனும் மங்களம் பொங்கி வழிந்திட
 -ஏந்தலர் வந்தனரே
 திங்கனும் நாணிடு தேசுடை நாயகர்
 -திருமுகங் கண்டனரே

வேறு

34. அண்ட முகடு மதிர்ந்தி டக்கட
 -லலைபி ஞர்ப்பு மமிழ்ந்திட
 வுண்டே யோரிறை யென்ற பேரொலி
 -யுலக மெங்கனு மெலிந்திடக்
 கொண்ட கொள்கையாற் குவல யந்தனிற்
 -கொடுமை யாவையுங் களைந்திட
 அண்டி வந்தன ரஹுதித் தூதரென்
 -றகம கிழ்வொடு வாழ்த்தினர்
 வேறு

35. பெருகிடு மன்பா லுந்தப்
 பெற்றவம் மக்கள் கூட்டம்
 வருகவெம் மில்ல மென்றே
 வாஞ்சையோ டழைக்க வல்லோன்
 திருநபி யொட்ட கைசென்
 றமர்ந்தவோ ரேழை யில்லம்
 பிரியமோ டிறங்கி யங்குட்
 புகுந்தனர் பெருமானுரே
 வேறு

36. வருகவே வருக ஞான
 வள்ளலே யாற சூலே
 வருகவே வருக தீனின்
 வடிவமே வருக கோவே
 வருகவே வருக வல்லோன்
 வழங்கிய வருளே யென்றே
 யுருகவே யுள்ள மன்பா
 லுவப்பொடு வாழ்த்தி ஞரே

வேறு

37. நீண்டநெடுங் காளகத்தே தம்மைத் தாங்கி
 நெடும்பயணஞ் செய்தநெடுங் கழுத்தல் தம்மில்
 பூண்டகளை நீங்கவெனத் தரித்தி ருந்த
 பூமியிலே பள்ளியொன்றை நிறுவ வெண்ணி
 ஆண்டவனி னிறுதிநபி அதற்குச் சொந்த
 அனுதைகளை வினவவவர் மனம்வி ரும்பி
 வேண்டாமெக் கிரயமுமே வெனவு ரைக்க
 விரும்பாது நபித்தீர் பத்த ஸித்தார்

38. எளிமையொடு தூய்மையுஞ்சே ரிறைவன் பள்ளி
 இறைதூத ரமைத்துவழி படவுஞ் செய்தார்
 எளிமைநிறை வாழ்வுதனை வாழ்ந்து காட்டி
 ஏற்றபணி தனைத்தொடர்ந்தா ‘‘ரெதிரீப்’’மக்கள்
 களிகொண்டார் கருத்தொன்றிக் கருணை யோடு
 காலமெலா மங்கிருக்கப் பணிந்தார் தீவின்
 ஒளியதனைப் பரப்பவென நபிகள் நாதர்
 உவந்தமுதல் ஹிஜ்ரத்தில் தறிவோம் மாதோ

—1975

நபிபிறங்த நன்னாள்

1. மனுவருவில் மனிதகுண மற்று வாழ்ந்த
மக்கமா நகரத்து மாக்கள் நெஞ்சில்
மனிதரென வாழுமுயர் மார்க்கங் தன்னை
மாநபிக ஸெடுத்துரைத்தார் மனந்தி ருந்தி
மன்னுலகு பிறவனைத்தும் படைத்தாள் கின்ற
மாபெரியோன் தனைப்பணிந்தா இறைவன் தூதர்
தன்னலமே யற்றுப்பிறர் தமக்காய் வாழ
தாரணியி லுதித்தவின்னை திருநா ஓமே
2. வருடமது வைநாற்று வெழுபத் தொன்று
வரிசைமிகு நல்மாதம் ரபியுல் லவ்வல்
வருபிறைநாள் பன்னிரண்டில் வந்து தித்த
வள்ளல்நபி பெருமானூர் பிறந்த வின்று
வருடமொரு வாயிரத்தோ டின்னும் நான்கு
வாகான நூரூண்டுங் கடந்த தின்னும்
வருடங்க ஓயிரந்தான் கழிந்திட்டாலும்
வல்லவனின் தூதர்வழி யழியா தம்மா
3. இறையோடு தான்தனித்தோர் மனித ஞக
எற்றவவர் கொள்கைதனை யெதிர்ப்புக் கஞ்சா
திறைதூத ரிறுதிநபி முஹம்ம தன்னூர்
எற்றிவைத்த திருவிளக்கே விசலா மாகும்
இறையொன்றே யேகனவ னினையு மற்றேன்
எற்றிடுக விவ்வுயர்ந்த கொள்கை யென்றே
இறைமறையை யிவ்வுலகுக் கெடுத்துச் சொன்னூர்
எற்றின்று முலகுஷழி தொடரு தன்றே

4. அன்னையின் வயிற்றிலவ ரிருந்த போது
 வவர்தாதை தனையிழுந்தா ராரு மாண்டில்
 அன்னையையு மிழுந்தார்பின் னன்புப் பாட்டன்
 அரவணைப்பிற் சிலகாலம் வாழ லானூர்
 பின்னரவர் பெரியதந்தை யழுதா விப்பின்
 பிரியமக ஞெய்வாழ்ந்தா ராருமை நாதர்
 சின்னவய தில்லமுது ஹுட்டிக் காத்த
 செவிலித்தாய் ஹலீமாவென் றறிவோம் மாதோ
 வேறு

5. அருளுருவா யகிலமொடு பிறவனைத்து
 மாகிடவோ ரழிவி லாத
 கருவுருவாய்க் கற்றறநியா ரெனினுமினை
 யற்றபெருங் கடலா மென்னும்
 அறிவுருவாய் அகிலத்தி னற்புதத்தி
 னற்புதமாய் யாவு மேற்றுங்
 திருவுருவாய்த் திருநபிகயத் தெரிந்திறைவ
 னளித்தவின்னுள் திருநா ளாமே.

வேறு

6. காரிரு ளகற்றத் தோன்றுங்
 கதிரவன் போன்று பாரோர்
 சீரிய வழியு ணர்ந்து
 செயம்பெறச் சுவனஞ்சேர
 ஓரிறை நான் வன்றன்
 உன்மைத்தா துவனு மென்றே
 பாரினேர்க் குரைத்த செம்மல்
 பிறந்தநாள் திருநா ளாமே

—1982

ஈகை

1. விதிதனையும் மாற்றுவது வேண்டுதலோ ஈகை மதியடையார்க் கீதோர் மருந்தாம்-நிதியற்ஞேர்க் கள்ளிக் கொடுப்பதுட ஞங்டவனை வேண்டுவதுங் கொள்ளத் தகுஞ்செயல்க ளாம்
2. ஈயாத செல்வ மிறையாச் சுனைபோலாம் ஈயுங் குணமுடையோர் சேர்த்ததிரு-தேயா திறைத்த புனலுற்றுக் கொப்பாகு மின்னுங் குறையாது தூய்மை பெறும்
3. தனக்கென்று சேர்ப்ப தொருவனவன் சொந்தத் தனத்தினிற் செய்கின்ற தானம்-தனதுடலை மீண்டுமுயிர் கொள்கின்ற வேளையது வன்னவர்க்கு வேண்டுமுயர் தெய்வ வருள்
4. செய்தாலும் நன்மைநன்றி செப்பாதே யில்வுலகம் வையவுந்தான் கூடும் வருந்தாதே-செய்நன்மை தெய்வப் பொருட்டால்நீ செய்தவைக்கு நற்கூலி தெய்வந் தருமென் றுனர்
5. ஈவோருக் கீவா னிறைவனவ ணீயார்க்கு ஈவிரக்கம் பாராது விம்சிப்பான்-�வோருக் கில்வுலகில் நற்புகழைத் தந்தருள்வான் பின்னருள்வான் அவ்வுலகில் மன்னுலகுந் தான்

6. செல்வமுனைச் சேரும் சிலவேளை சேர்ந்ததுபின்
செல்லுங்கா வென்றதுனைத் தேடிவரும்-
செல்வமதைச்
செல்லா திருக்கவுனைத் தேடி யிரப்பவருக்
கில்லையெனு தென்றும் அளி
7. தானுந் தனதுபொருள் தானுந்தா
நென்றிருந்தால்
தானுந் தனதுபொருள் தானுந்தான்-
தானுணர்ந்து
இல்லா தவர்க்கு மிரப்பவர்க்கு மீந்தளித்தால்
வல்லோன் துணையுண்டே கான்

“உண்மை உதயம்”
நவம்பர்-1987

ஏன்று எடுத்திப் பாட்டு
ஏதிரும் பீப்பிளை எடுத்து
ஏடுத்திலை ஏது காத்து
ஏற்றும்படி பீப்பிள் பூஷாபால்து
பூஞ்சுப் பூஞ்சுப்பு ஏதுக்கப்படி
ஒன்றை எடுத்து
ஏஞ்சிப் பூஞ்சுப்பு எவ்வேற்று
எப்பீப்பிளை நிற்கப்படு
ஒந்து காத்துமால் மூற்றுக்கப்படி
நீர்மாலி காய்க்கி நிற்கப்படு
நீஞ்சாலி நீஞ்சியும் மூற்று
நீஞ்சு கூஞ்சு நீஞ்சுப்பு

தியாகச் செம்மல்

1. தியாகத்தி னுயர்வு தன்னைத்
தெரிந்திட வுலகோர் தாழும்
தியாகங்கள் செய்து வாழ்வில்
தெய்வத்தி னுவப்பை யெய்த
தியாகமொன் றியற்றிக் காட்ட-த்
திருநபி இபுரு கீமை
தியாகத்தின் செம்மல் தப்பமைத்
தெரிந்திறை பணித்தான் மாதோ
2. கொட்டிடக் குருதி யுந்தன்
குலக்கொழுந் திஸ்மா யீலை
வெட்டுவீர் சிரங்க ணாந்துன்
வேந்தனுக் கர்ப்ப ணிப்பீர்
திட்டமா யீதென் ணைன
சிந்தனை தவிர்ப்பீ ரெந்தன்
கட்டளைக் கடிப ணிந்தும்
கடமையைச் செய்வீ ரென்றுன்
3. பெற்றதாற் பாசம் மிஞ்சப்
படைத்தவ ணைன யஃதை
முற்றுமே யழித்து விஞ்ச
முடிவினி லிசுமா யீலை
கொற்றவ னவனுக் காக
குர்பானி செய்த லொன்றே
உற்றநல் முடிவென் றெண்ணி
யுடனமூத் தேகி னுரே

4. மலையடி வாரஞ் சென்று
 மைந்தனைக் கிடத்தி வாளால்
 சிலையென வவரி ருக்கக்
 சிறிதெனுஞ் சுணங்கா தன்னார்
 தலையினை யுடலி ருந்து
 தவிர்த்திட வெட்டச் சற்றும்
 பலனிலா திருக்கக் கண்டப்
 பாலனு முரைக்க லானார்
5. முற்றிலும் பலத்தைக் கூட்டி
 முயலுக வளத்தி ருந்தே
 பெற்றநற் பாசந் தன்னைப்
 பிரித்திறை பணிப்பிற் கஞ்சிச்
 சற்றெனுந் தரியா தெந்தன்
 தலையினை யுடலி ருந்தே
 அற்றறுந் தகல வோங்கி
 அறிகவென் றுரைத்திட் டாரே
6. தன்னுடற் பலத்தைக் கூட்டித்
 தனையைன யறுத்தா ரந்த
 இன்னுட லெள்ளத் தேனு
 மிளகிடா திருத்தல் கண்டார்
 என்னவிப் புதுமை யென்று
 யேங்கிடு வேளை யாங்கே
 நன்நபி முன்ன தோர்நல்
 லாட்டொடு ஜீப்ரீல் வந்தார்

7. உயிரெலாம் படைத்துக் காக்கு
மொருவனு மவனே யிந்த
உயிரினை யுமதி டத்து
ஒப்படைத் திடப்ப ணித்தான்
உயிரினுக் குயிரா முங்கள்
உத்தம மகவ வர்தம்
உயிரினுக் குயிரா யிந்த
வுயிரினை யறுப்பீ ரென்றுர்
8. வானவர் கொணர்ந் திருந்த
வல்லவன் பரிசைத் தெய்வத்
தான்மா யறுத்தார் தூதர்
தமதின மைந்த னுக்காய்
ஊனுட லுயிர ணைத்தும்
ஒருவனின் சொந்தஞ் செய்யும்
தானமஃ தொன்று மட்டும்
தான்தம தாகும் மாதோ

-1985

ஈகைத் திருநாள்

குன்வி முந்தவவ் வான்பி றைவரக்
 குதுக வித்தனர் மாந்தர்கள்
 ஊன்ம றந்ததோ ஹெம டக்கியே
 உவந்தி யற்றிய கடமையாம்
 நோன்பி ருந்ததால் நேர்ந்த சோர்வது
 நீங்கி யேயுடல் தேறிடத்
 தான்பி றந்ததிப் பிறைய தென்றுயர்
 தனிய ணைத்துதித் தார்த்தனர் (1)

அண்ட முகடது வதிர்ந்த தோவென
 அல்லா ஹாஅக்ப ரெனுமொலி
 விண்டெ ஸாம்நி றைந்தே யொலித்திட
 விசவாசங் கொண்டவ ரார்த்தனர்
 கொண்ட மகிழ்வினுற் குதுக லிப்பவர்
 கண்ட விண்மணி சேர்ந்துடன்
 அண்டிக் குலவிடு வாசை கொண்டுமோ
 அலைக டல்கிழித் துயர்ந்தனன் (2)

பெற்ற வருடன் பிறப்பு கள்துணை
 பெற்றெ டுத்ததம் பிள்ளைகள்
 உற்ற சுற்றமு முவக்கும் பேர்களும்
 ஒன்று சேர்ந்திடு நாளிலே
 குற்றங் குறைபழி முற்றும் மறந்துமே
 கூடி மகிழ்ந்திட வேண்டியே
 பற்று மேலிடப் பதிகள் நோக்கியே
 பாங்கு டன்சேர்ந் தேகினர் (3)

ஊரெ லாங்கொடி தோர ணம்பல
 ஓளிவி ளக்கினுற் சோடனை
 கார மிந்திர வேயவ் வேளையும்
 கண்கவ ரொளி ஜாலங்கள்
 சீர்பெ றுந்திரு நாளி லங்கைகள்
 சிவந்த னமரு தாணியால்
 கார்கு முவிள மாதர் சேர்ந்துமே
 களிப்போ டெஞ்றியே பாடினர் (4)

-1983

போலிகள்

1. சேகென்றுத் தங்க ளென்றுந்
திருநாமங் கொண்டோ ரின்று
போகங்கள் மிகுந்த வாழ்வில்
புரளுதல் முறைய தாமோ
தாகமும் பசியுந் தாங்கித்
தரித்திரர் போல வாழ்ந்த
ஏகனின் தூதர் வாழ்வை
ரனிவர் மறந்தா ரந்தோ
2. ஆண்டவ னருளி ருந்தும்
அடுத்தவர் பசியு னர்ந்து
வேண்டிய போதி லார்க்கும்
விரும்பிய தளித்துத் தானே
நோன்பிருந் தேழ்மை வாழ்வை
நுகர்தலி லின்பங் கண்ட
மாண்புறு நபிகள் செய்கை
மறந்ததே னிவர்க ளம்மா

-1978

இணவெத்தல்

ஆபத்தை யகற்றிடுவா னழைத்தால் வல்லோன்
 அவன்படைப்பிற் கேதுபல மதனைச் செய்ய
 கோபமது கொண்டிடுவான் கொடுமை செய்வான்
 குபிராகும் வேக்ருன்றின் ரூணையை நாடின்
 பாவமிதைச் செய்வதனால் பலனுண் டென்று
 பணிப்போர்க்குக் கேடுவரும் படைத்துக்
 சாபத்தை பெற்றிடுவர் மறுமை நாளில் (காப்போன்
 சகிக்கவொன்றுத் துன்பத்தை யடைவர் தானே

அவுலியாமார் இறைவனது அடியார் தெய்வ
 அருள்பெற்ற வவர்மனிதப் புனிதர் இந்தப்
 புகிதனிலே திருநபிகள் வாழ்வு தன்னைப்
 புரிந்ததுபோல் வாழ்ந்தபெரு மக்கள் அன்னர்
 தவப்பெருமை தனைக்கூறி அறியா தோரை
 தமதுழைப்புக் காகவழி கெடுப்போர் செய்யும்
 பவச்செயல்க் கொத்தனையோ பார்த்து நெஞ்சம்
 பதறுதிவை தடுத்துண்மை யுணர்த்த வேண்டும்

அரைத்தெடுத்த சந்தனத்தை தொட்டெடுத்து
 அதிபக்தி யோடதனை யுடலிற் பூசி
 சிரத்தையொடு குத்துவிளக் கேற்றி நெய்யிற்
 சிறிதெடுத்துத் தலையினிலே தடவித் தீயில்
 ஒருவர்பின் ஞெருவரெனப் பக்தி யோடு
 உருகவெனச் சாம்பிரா ணையை யிட்டு
 திருவினைக் கிழவகளெனக் கூறித் தெய்வத்
 திருப்பொருத்தங் தனையிழுப்போர் பாவி யாமே

உபவாசத்திங்கள்

1. அருமறையாந் திருமறையை யகிலத் தோர்க்கு
அறுதிநபி மூலமிறை யளித்த மாதம்
இரவுபக விறைபள்ளி யில்ல மெங்கும்
இறைவசன விசைகேட்கு மினிய மாதம்
உருவமிலா தொருவனவ ஞை பற்றி
உவப்போடு பிறர்க்குதவு முயர்ந்த மாதம்
ஓருநூற்றுக் கிரண்டரையா மெனக்க ணித்தே
உள்ளோர்க எல்லார்க்கு வழங்கும் மாதம்
2. அண்ணல்நபி தூதர்தம் மும்மத் தோர்க்கு
அருட்கொடையா யிறைவனவ ணளித்த மாதம்
மண்ணுலகி லுயிரினங்க ளோடு மற்றும்
மலக்குகளு மாந்தருக்கா யிறைஞ்சும் மாதம்
உண்ணைத் தோடைதையு மூடலி னுள்ளோ
யுட்செலுத்தா துபவாசம் செய்யும் மாதம்
திண்ணமதாய் நோன்பிருந்து வேண்டு வோரின்
தேவையெலாம் தீர்த்திறைவன் வைக்கும் மாதம்

—1981

நோன்பின் மாண்பு

1. பசித்திருத்த லுடல்தனக்கு மருந்து போன்றும்
பற்பலநோ யனுகாமற் பினிகள் திரும்
பசித்திருந்து பசிக்கொடுமை தனைய றிந்தால்
பசித்தவர்க்கும் பங்கிட்டுண் ணிதயந்
தோன்றும்
புசிக்காது பகர் பொழுதை யோர் நற் றிங்கள்
போக்கிடுவி ரென் றிறைவன் பணித்த வாறே
புசிக்காது நோன்பிருந்து வுடலைக் காத்து
புண்ணியங்கள் செய்துலகில் வாழ்வோ மம்மா
2. பகலெதுவு முண்ணைது பசித்தி ருந்தே
பண்ணவனி ஞைனதனை நினைவிற் கொண்டு
நுகராது வுடலின்பம் மனைவி யோடும்
நோன்புதனின் மாண்புதனைக் காத்துத் தூய
நிகரில்லா தொருவனவன் கருணை நாடி
நின்றிரவு முழுவதுவுந் தொழுது வேண்டி
அகழுடலை யடக்கிச்செய் தவமின் நோன்பே
அடியாருக் களவில்லா நன்மை சேர்க்கும்
3. புலனைந்தும் தீயவழி செல்லா வாறு
புலனடக்கம் வேண்டும்நா வழிகெ டுக்கும்
அலைபாயு முள்ளமதை யடக்கா விட்டால்
அதுவுடலைப் பாவத்தின் வழியிற் றாண்டும்
நலமாமே பார்வைதனைத் தாழ்த்திக் கொள்ளல்
நறுமணங்கள் நுகருவதும் நோன்பி லாகா
சிலவேளை செவிப்புலனும் பாவஞ் சேர்க்கும்
சீரியர்க்கு விவையொன்று மிடைஞ்ச லாகா

-சிந்தாமணி
17-05-1987

குறைவிலாக் கோன்மறை

1. அளவில்லா தருள்பவனே ‘அர்ரஹா’ மானே
அன்பினிலும் நிகரற்ற ஆதியிறை யோனே
இளகியநல் உளமுடையோய் இரக்கம்மிகு திருவே
இறைஞ்சபவர் பிழைபொறுக்கும் இணையற்ற
கோவே

வளமுடனே வாழுவென வான்மறையை யெமக்கு
வழங்கியருள் செய்தபெருங் கிருபைநிறை யாளா
உளம்நெகிழ்றது பணிந்துவுனை வேண்டுகிறே
ஞுந்தன்
உண்மைமறை பொருட்டாலே உதவியருள்
வாயே
2. பலநூறு சிலைவத்துத் தெய்வமென வேண்டிப்
பாவங்கள் செய்தவிழி காலமதில் மெய்யாம்
இலவேறு தெய்வமிறை யொன்றேதா னென்றே
இயம்பியது மாயறையாந் திருக்குர் ஆனென்றே
கொலைகளவு பொய்குது குடிகேடு காமம்
கொண்டிருந்த பூமியிலே நபிநாதர் தோன்றி
நிலையான வாழ்வுமுறை இதுவேதா னென்றே
நிருபிக்க வுதவியதித் திருக்குர்ஆ ஞமே
3. நேர்வழியிற் செல்கவென மானிடரை நோக்கி
நீதிவழி செப்புமிறை வேதமது தூதர்
பாருலகுக் கெடுத்துரைத்த பண்ணவனி ஞனை
பற்பலவுந் தாங்கியுல குள்ளளவும் மாரு
தோருயர்ந்த மாமறையென் ரேயுலகு வொப்பும்
ஓப்பற்ற வழிகாட்டி யாகுமது வின்று
சீரழிந்து போகுமுல கோர்த்திருந்தி வாழச்
‘சிறந்தவொரு மருந்தாகுந் திருக்குர்ஆ ஞமே

4. பூவுலக வாழ்வினிலே புரிகின்ற செய்கை
 புன்னியத்தைச் சேர்த்திருப்பின் புகுசுவர்க்க
 சுகமும்
 பாவவினை கூடிநர கேகிடுங்கா ஸாங்கே
 பரிதவிக்க வேண்டிவரும் பயங்கரமுங் கூறி
 யாவுமிறை யறிவான்நா மியற்றுசெய லெல்லாம்
 யாரெவர்க்கு யெதுவிதியென் ரெடுத்தியம்பு
 நாளில்
 தேவனவன் கருணைதனைத் தேடிடவில் வுலகில்
 தீன்வழியின் தெளிவுதருந் திருக்குர் ஆனுமே
5. ஈருலக வாழ்வினிலு மின்புற்று வாழ
 இட்டமுடை யோர்தமக்கு ஏற்றவழி கூறும்
 கார்கொண்ட முகிலன்னா ‘கல்புடை’ய பேரும்
 கருத்தறிந்து வோதவிருள் கரைந்தொளியைக்
 கானும்
 நீர்கொண்ட குளிர்ச்சைக்கு நிகரன்ன வாகும்
 நேர்வழியை யவர்தமக்கு நிதமெடுத்துக் கூறும்
 யாரெவர்க்கு வென்றில்லை இறுதியிறை வேதம்
 யாவர்க்கும் பொதுவாமித் திருக்குர்ஆ ஞமே
6. வல்லோனின் வாக்கு ‘வஹி’ வரும்போது நபிகள்
 வதனமது மாறியுடல் சிலிர்த்ததென வறிவோம்
 பொல்லாத வீரரும் ருளந்திருந்தி தீனின்
 போர்வையென வானதிறை வேதவொளி கேட்டே
 நல்லோரம் நபித்தோழர் மறையோத வன்னூர்
 நயனங்கள் குளமாகி நதியாக வோடும்
 கல்போன்ற மனங்கூடக் கனிந்துருகச் செய்யும்
 கருலூல மிறைவேதம் திருக்குர்ஆ ஞமே

7. ஓர் சொல்லோ வோரெழுத்தோ வோர்'ஹர்பு'
தானும்

ஓருநாளும் மாருத மாற்றவொண்ண வாறு
கார்பத்து முன்றுண்டு விறுதிநபி தமக்கு

இறைவனவ னிறக்கிவைத்த இறுதித்திருவேதம்
ஹர்வேறு இனம்வேறு மொழிவேறு வெளினும்

ஓர்குடைக்குள் ளாளவழி எடுத்தியம்பு
மிதற்கோர்

நேராக வேக்கேன்று வுண்டோவிப் பாரில்
நிறைவான திருவேதம் திருக்குர்ஆ ஞமே

8. மாசுமறு வற்றவிந்த இறையவனின் வேதம்
மாநபிக்கு வந்தருளப் பெற்றதனின் பின்னே
மாசுநிறை வாழ்வுதனி லுழன்றிட்ட மக்கள்
மறைசொல்லும் வழியொற்றி நடக்கவுமே யானூர்
ஆசையொடு கற்பவரி னறிவதனைத் தூண்டி
அகிலத்தை யாருமறி வளித்ததது வன்றே
ஓசைநய முயர்வான சொல்லாட்சி யின்னும்
ஓப்பற்ற கருத்துநிறை திருக்குர்ஆ ஞமே

9. ஆயிரமா யாண்டுபல கடந்திடினுஞ் சிறிதோர்
அனுவளவும் பிச்காது மறைசொல்லும் நீதி
ஆயிரத்துக் கதிகபல வாண்டழிந்து போயும்
அன்றதுபோ லின்றுமூல கேற்குமது காண்போம்
ஆயிரந்தான் பிரச்சினனகள் தோண்றிட்ட போதும்
அத்தனைக்குந் தீர்வுதரும் வேதமிது வாமா
ருயிரத்து வறுநாற்று வறுபத்தி யாறு
அருள்வசனங் கொண்டவுயர் திருக்குர்ஆ ஞமே

10. வரலாற்றை யுரைப்பதனால் கடந்திட்ட காலம்
 வழிகாட்டிச் செல்லுவதால் நிகழ்கின்ற காலம்
 வருங்கால நிலைகூறி மறுமையின் வாழ்வை
 வாகாக விளக்குவதால் வருமெதிர் காலம்
 அருமையிது போல்மூன்று காலம் முரைக்கும்
 அறங்கூறு திருவேத மகிலத்தி லுண்டோ
 இருமைக்கும் வழிகூறு மினையிலா வேதம்
 இசுலாத்தி ஞேரவிழியாங் திருக்குர்ஜு ஞமே

(இலங்கை முஸ்லிம் கலாச்சார அமைச்சினால்
 1986ம் ஆண்டு அகில இங்கை ரீதியில் நாடாத்தப்பட்ட
 கவிதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்ற கவிதை)

இறுதி ஹஜ்ஜாம் உபதேசமும்

1. அறுபத்து மூன்றுண்டை அண்ணல் கோமான் அடைந்தனரப் போழ்தவர்கள் தாங்கி வந்த பொறுப்பனைத்தும் முடிந்ததின்தப் புவியின் வாழ்வும் பூர்த்திபெறுங் காலமது நெருங்கல் கண்டு குறையறவே கடமைகளை முடித்தே னெந்தன் கொற்றவனே மூப்பென்னை யனுக முன்னர் இறைவனுன தடிசேர்த்துக் கொள்வா யென்றே இறைஞ்சியது பலிப்பதுபோலுணர லானூர் வேறு
2. வேரோடி யெங்கனும் வியாபித்த விருட்சமாய் வெற்றிமேல் வெற்றியுங் கொண்டு பாரெலா மிசலாம் பரவியே மாந்தரைப் பரிசுத்த வழிகொணர்ந் தேநற் சீரிய ராக்கியே செய்தவத் தாலவர் சொர்க்கமே புகவழி தேட காரண ரானமு ஹம்மதெம் பெருமான் கடமையும் முடிவதை யுணர்ந்தார்
3. இறுதிமுச் சிறைவனை யெட்டிட முன்னர்நா னென்வழி தொடருவோ ரோடு இறுதியா யொருமுறை யிறைவனி னில்லம் இருக்கின்ற மக்காவை யடைந்து இறுதியா யோருப தேசமுஞ் செய்துதன் னிகவாழ்வு தனைமுடித் தேக இறுதிநன் நபிகளு மெண்ணின ரதுவுல கெங்கனு மொலித்தது வன்றே

4. திருநபி மக்கமா நகர்நோக்கிச் செல்லுதல்
 தெரிந்ததுந் திக்கெலா மிருந்தே
 ஒருலட்சத் திருபத்தி நான்காயிரம் மக்கள்
 ஒன்றெனக் கூடின ராங்கே
 தருமமே யுருவெனத் தனியவன் தூதரும்
 தலைவராய்ச் சேர்ந்தவ ரோடு
 ஒருமித் தொன்றியே யுயர் ஹஜ் கடமையை
 உவந்து நடந்தனர் மாதோ

5. பெருங்கட லெனநிறை சனங்களி விடையொரு
 பேருரை நிகழ்த்தவென் றெண்ணி
 திருநபி யொட்டகை மேவிருந் தெட்டுத்
 திக்கதும் நோக்கிட மக்கள்
 மருவினர் திருவாய் மலர்ந்தே மொழிவது
 மனதினிற் பதிக்கவென் றெண்ணி
 உருக்கும் வெயிலின் உக்கிரந் தாங்கி
 உறுதியோ டவரங்கு நின்றூர்

6. மக்களே யென்மொழி செவிமடுத் திடுவீர்
 மற்றெரு முறையிது வாறே
 தக்கவோர் சமயம் வாய்க்குமோ வறியேன்
 தயவொடு நானுரைப் பதனை
 திக்கெலாஞ் சேர்ந்திடச் செய்வது கடனே
 தீன்வழி தொடருமெம் மாந்தர்
 எக்கா லமூமறிந் தொழுகிடச் செய்குவீ
 ரெனத்தொடங் கினர்நபி மாதோ.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

7. என்னுடை மக்காள் என்னுடை மக்காள்
 இன்றுநா னுரைக்கும் நன்மொழி யதனை
 நன்றெனக் கேள்வின் நலம்பெற வறிவீர்
 இன்னெரு முறைநா மிவ்விடந் தனிலே
 இனைவோ மெனநா னறிகிலே னின்னாள்
 தூயநன் நாளித் திங்களு மதுபோற்
 றூயதிம் மண்ணுந் தூயது வறிவீர்
 இன்றே போன்றும் முயிர்பொரு ளாவி
 என்றுந் தூய்மைத் துடைத்ததா யமைக
 இங்கில் லார்க்கு மெனதுப தேசம்
 எங்கிருந் தாலு மெத்திநீர் வைப்பீர்
 மறுமையு மும்மை நெருங்குமிவ் வேளை
 மனதினிற் பதியவென் றுறைப்பது கேட்பீர்
 வட்டியும் பழிக்குப் பழியெனக் கொலையும்
 திட்டமாய் நீங்கள் தவிர்ப்பது கடனே
 இபிலீ சவனுக் கடிபணி யாதீர்
 இறைவளை யென்றும் மறந்திட வேண்டாம்
 பெண்டூர் பதியி னடைக்கலப் பொருளாம்
 பிரியமா யவரொடு நடந்துகொள் வீரே
 ஈமான் கொண்டோ ரொருவருக் கொருவர்
 உடன்பிறப் பென்பதை யுணர்ந்திட வேண்டும்
 பிறர்பொரு ளதனைக் கவரா திருப்பீர்
 அடிமைக ளோடு வன்பா யிருந்து
 தேவை யறிந்து செய்யுக வுதவி
 அறபிகள் தமக்கு மஜூமிகள் தமக்கும்
 சிறிதள வேனுந் தாழ்வுயர் வில்லை
 ஆதி பிதாவு மானது மண்ணைல்

அவர் வழி மனிதரு மானது மண்ணைல்
 திருமறை யோடு வென்னுப தேசம்
 இரண்டையு மும்மிடம் விட்டகல் கின்றேன்
 இருவிழி யெனவிவை கொள்வீ ரென்றும்
 சிறிதெனும் வழிகெட மாட்ட ரறிவீர்
 உரையது நிகழ்த்தி யோய்ந்ததும் நபிகள்
 அங்குற் ரேரை அருளொடு நோக்கி
 மக்களே யோர்நா ஞங்களை நோக்கி
 “என்திருக் கட்டளை யனைத்தையு முமக்கு
 என்திருத்தூத ரெடுத்தியம் பின்றோ
 என்றிறை வினவி னெதுபுகல் வீரோ
 என்நபி வினவ இருந்தோ ரனைவரும்
 “நபிபெரு மானே நாயகன் கட்டளை
 யனைத்தையும் நீங்க ளனுவள வேனும்
 குறையற வுரைத்து குவலயம் பிறந்த
 பணிதனைச் சீராய் முடித்ததை யவன்முன்
 சான்றது பகர்வோ” மெனவெடுத் துரைத்தார்
 இவ்விடை கேட்டு விறைவனின் தூதர்
 விண்ணினை நோக்கி யிருகர மேந்தி
 “இறைவா விதற்கு நீயே சான்று
 இறைவா விதற்கு நீயே சான்று”
 எனமும் முறைக ஸியம்பிட விறைவன்
 “இன்று வுமக்கா யுமது மதத்தை
 நிறைவது செய்தேன்” னென்னுந்திரு வசனம்
 தனையறி வித்தா னென்ப
 சரித்திரங் கூறும் சான்றுக ளாமே

நிறைவுற வாழ்ந்திடு!

புருஷனே டில்ல றத்திற்
புகுந்தவென் னுடன்பி றப்பே
உரிமையோ டுனக்குன் னண்ணன்
உரைப்பதைச் செவிம டுப்பாய்
திருமண வாழ்வை நன்கு
தெரிந்துணர்ந் தறிந்து வாழ்ந்தால்
தருமமா மதுசி றந்த
தவத்திலு முயர்ந்த தாமே.

எக்காலும் பதிக்கு கந்த
இணையிலா மனையா ளாகி
பக்குவத் தோடு வாழ்ந்து
பண்பினி லுயர்ந்தே நின்று
தக்கநல் மனையா ளங்கள்
தனயனுக் கென்றே யுந்தன்
புக்ககத் தாரும் போற்றப்
புகழோடு வாழு வாயே.

கணவனின் சொல்லை மிஞ்சிக்
கடுகள வேணுஞ் செல்லா
திணங்கியே நடப்பா யானல்
இன்பமே சேரும் வாழ்வில்

பினக்குகள் தோன்று துந்தன்
 பிறந்தகப் புகழு மோங்கும்
 வணங்குவா யிறையை யென்றும்
 வாழ்வெலா மின்பந் தானே.

*

இறையவ னுனக்கு என்றும்
 இணையிலாச் செல்வந் தன்னைக்
 குறைவிலா தருள வேண்டும்
 குலந்தழைத் தோங்க வேண்டும்
 உறைபதிச் சுற்றத் தாரும்
 உவக்கநீ வாழு வேண்டும்
 நிறைவுற வளைத்தும் பெற்று
 நீடொன்றி வாழு வாயே.

—சிந்தாமணி
 28-2-1988

யூகுப் சுலைகா

திருமறை யுலகி ஞேர்கள்
 தெரிந்திடக் கூறும் முன்னேர்
 சரிதங்கள் தன்னி லொன்றைச்
 சாற்றிட விழைந்தே ணஃது
 திருநபி யூகுப் வாழ்வில்
 நடந்தவோர் நிகழ்வாம் பாவின்
 கருவெனக் கொண்டேன் செப்பக்
 காப்பவ னேய ருள்வாய்.

அழகராம் நபியூ சுப்பின்
 அழகினிற் றனைம றந்தோ
 ரழகியாம் சுலைகா வென்பா
 ளாற்றிய செய்கை தன்னை
 அழகுற மறைவி ளக்கு
 மதுதனை யுரைப்பி லிந்த
 அழிவுறு மண்ணி ஞேர்க்கோ
 ரறிவுரை யாகுந் தானே.

அசீசெனும் மிசறு தேசத்
 ததிபதிக் கடிமை யாக
 வசீகரம் மிக்க வோர்நல்
 வாலிபர் வந்து சேர்ந்தார்
 உசிதமென் றவரை யில்ல
 வுதவிக்கென் றமர்த்த வன்னூர்
 வசீகரத் தாலே நேர்ந்த
 வினைதனை விளக்கு வாமே.

ஆளுனர் மனையாள் யூசுப்
 அழகினைக் கண்டா எந்தக்
 காளைமேற் காழுற் றேதன்
 கருத்தினை யெடுத்தி யம்பிச்
 சாளரங் கதவ டைத்துச்
 சயனிக்க வேண்டி வீழ்ந்து
 தாளினைப் பற்றிக் கெஞ்சித்
 தன்வழிக் கழைத்திட் டாளே

ஓப்பிலா வழகு கண்டே
 யுளம்பே தலித்த மாது
 தப்பென வுணர்ந்தும் தேகத்
 தாபத்தைத் தணியென் ரூளே
 ஓப்பிடா தவளை நோக்கி
 யூசுபு முரைப்பா ரெண்ணம்
 தப்புநா னுன்ப திக்குத்
 தவறிழைத் திடேனென் ரூரே.

கண்ணிய மன்புங் கொண்ட
 கணவனுக் கடாது செய்யின்
 மண்ணிலு மவர்க்குக் கேடே
 மறுமையிற் பாவஞ் குழும்
 புண்ணியம் பெறுவா யென்னைப்
 போகவிட் டகலு மென்றே
 நண்ணினர் வாச லண்டை
 நங்கையுந் தொடர்ந்திட் டாளே

எட்டியே செல்ல வந்த
வேந்தினை பாய்ந்த வர்தம்
சட்டையைப் பற்ற வஃது
சாண்கிழிந் துடலுங் காட்ட
விட்டகன் றவர்க பாடத்
தாழினை யகற்ற வாங்கே
உட்புகுந் தாரே யன்னை
ஞத்தமர் அஸீச மாதோ.

*

பதிதனைக் கண்டா ஞள்ளம்
பதறிட வவளைக் காக்கச்
சதியுடன் செய்தா ளன்னைச்
சயனிக்க வழைத்தார் கெட்ட
மதியொடு மென்னைத் தீண்ட
மனமது கொண்டார் தம்மின்
விதிதனை முடிப்பீ ரன்றேல்
விலங்கிடு வீரன் ருளே

தவறென தில்லை யென்னைத்
தடுத்தவ ளாசை தீரப்
பவவழிக் கழைத்தா ளஞ்சிப்
பாய்ந்துநா ஞேடி வந்தேன்
எவர்தவ றிழைத்தா ரென்றே
இறையவ னறிவா னென்றூர்
புவிதனுக் கருளாய் வந்த
புண்ணியர் நபிக ளாரே.

என்னதான் நடந்த தென்றவ்
 விருவரும் வேறு வேரூய்ச்
 சொன்னது மொருவர் சொல்வார்
 சுகங்கொள வவர மைத்தால்
 முன்கிழிந் திருக்கு மங்கி
 முறைகெட வவள மைத்தால்
 பின்கிழிந் திருக்கு மென்னப்
 பேதையு மயர்ந்திட் டாளே

நடந்ததை யறிந்து மன்னர்
 நாணித்தன் நாய கீயே
 உடந்தையித் தவறுக் கென்றே
 உளங்கவல் கொண்டா ரிந்த
 மடந்தையின் செய்கை யாலே
 மாசென தாட்சிக் கென்றே
 தொடர்ந்திடா திருக்கக் கூறித்
 தொடர்ந்தவர் பின்னுஞ் சொல்வார்

நவின்றிடேல் யார்க்கு மிங்கு
 நடந்தன வெனவ சீகும்
 நவின்றனர் பின்ன வர்தம்
 நாயகி தன்னை நோக்கி
 தவறது வுனதே பாவந்
 தனக்குநீ பொறுப்பு மாவாய்
 தவறுணர்ந் திறைவ னின்பால்
 தாழ்பணிந் திறைஞ்சென் ரூரே

நடந்ததை யறிந்தே யூரார்
 நகைத்தனர் மாதர் கூடி
 இடங்கரை சூலைகா செய்தாள்
 இளவலி னடிமை யாகி
 குடிகுலப் பெருமை யெல்லாங்
 கொன்றன ஸிதைனப் போன்றேர்
 மடமையைச் செய்ய வேணே
 மனந்துணிந் தனளோ வென்றூர்

ஓ ஃ ஓ

பிறர்பழி சொல்லக் கேட்டுப்
 பிழையென தில்லை யென்று
 உறுவது விளைந்தா ளோர்நா
 ளொன்றூக மாதர் கூட்டி
 அறுக்கவை யுணவ ஸித்தே
 அறுதியில் லணவர் கையில்
 நறுங்கனி யொன்ற ஸித்து
 நறுக்குவீ ரெனப்ப ணித்தாள்

ஓ ஃ ஓ

திட்டமிட் டிருந்த வாறே
 தோழியர் தம்மை நோக்கிக்
 கட்டளை யிட்டாள் காந்தக்
 கருவிழி சுழற்றி யங்கே
 மட்டிலா வழகர் யூசுப்
 மாதருட் புகவுஞ் செய்தாள்
 கொட்டிடா விழிகள் நோக்கக்
 கோதைய ரயர்தல் கண்டாள்.

திறந்தவாய் முடா தந்தத்
 திருவினைக் கண்ட மாதர்
 மறந்தவர் கையி ருந்த
 மதுரநற் கனிக்கு மாருய்
 அறுத்திட விரல்கள் தன்னை
 ஆறெனக் குருதி யோட
 உறுவது மறியா தோரா
 யுயிரற்ற சிலைபோ லானூர்

ஓ ஃ ஃ

கனிதனை யரிய மாதர்
 கைவிர லரிந்து கொண்டே
 மனிதரன் ஞெளியி லான
 மலக்கிவ ரெனப்பு கழ்ந்தார்
 புனிதமா வழகை யெல்லாம்
 பொன்னிற மேனி சேர்த்து
 நனியிவர்க் களிக்க நாயன்
 நாட்டமோ வெனவி யந்தார்

ஓ ஃ ஃ

பத்தரை மாற்றுப் பொன்னும்
 பாருள மணிக ஜௌல்லாம்
 ஒத்தொன்றி ஞாலு மென்ன
 வொப்பிடத் தகுமோ விந்த
 உத்தம ரொளிவில் வெய்யோ
 ஞெளியழிந் தகன்று ணென்னில்
 சத்திய மிவரி றைவன்
 சக்தியின் வெளிப்பா டென்றுர்

இன்னிலை கண்டு தன்னை

இழித்துரைத் தோரை நோக்கி
அன்னிலை யன்று மிங்கு

போலவர் தன்னை நானே
தன்னிலை மறந்து சேரத்

தவித்திட்டே னின்னு மென்னை
முன்னது போல்ம தித்தால்
முடிவிடஞ் சிறைதா னென்றாள்.

ஓ

ஓ

ஓ

இம்மொழி கேட்ட யூசுப்

இதுபெருங் கேடே யென்று

இம்மியுந் தவறி மைக்க

இடங்கொடா திருக்க வென்றே

இம்மையின் மறுமை யென்னு

மிரண்டிலுங் காப்போ னெண்ணித்

தம்மிரு கரமு யர்த்தித்

தனியை வெண்டி ஞரே

ஓ

ஓ

ஓ

சிறைநிறை வான தந்தச்

சீர்கெட்டோ ருடனி ருப்பின்

கறைபடு மெந்தன் வாழ்வும்

கடைவழிக் கேக நேரும்

இறைவனே யென்னை யிந்த

இழிகுலத் தோரி ருந்து

மறைந்திட மார்க்க மொன்றை

மளமொப்பி யருள்வா யென்றார்.

பாவைய ரெண்ண மென்னைப்
 பவவழிக் கிடாதி ருக்கத்
 தேவையுன் னுதவி யென்றே
 திருவுளம் நெகிழ்ந்து வேண்ட
 யாவையு மறிவோன் கேட்கும்
 யாவையுஞ் செவிம் டுப்போன்
 பூவையர் சூழ்ச்சி யன்னர்
 புறமிருந் தகற்றி ஞனே

ஓ

ஓ

ஓ

சிறிதள வேனுங் குற்றஞ்
 செய்திலை யெனவ றிந்தும்
 மறுவிலா வழகர் தம்மை
 மாதர்கண் படாதி ருக்கச்
 சிறையினி விடுவ தொன்றே
 சிறந்ததிவ் வேளை யென்றே
 அறுதியில் முடிவுங் கொள்ள
 வாக்ஞஞ்சும் பிறந்த தன்றே.

1987

தத்துப் பிள்ளை

அன்றுபெரு நாட்காலை நபிகள் நாதர்
 ஆதியிறை பள்ளியிருந் தாயிஷா வில்லம்
 சென்றுவர வெண்ணிவழி நடக்கும் போது
 சிறுவனேரு வன்தனியாய் வீதி யோரம்
 நின்றமுதல் கண்டுமனம் நெகிழ்ந்து வுண்மை
 திலைமைதனைக் கேட்டறிய வருகி லேகி
 இன்றுபெரு நாளன்றே செல்வா நீயேன்
 இங்கிருந்தே யழகின்று யெனவி ஸித்தார்

ஓ ஓ ஓ

பெற்றெடுத்தோ ரற்றேன்நா னனைதை கூடப்
 பிறந்தவரு மெனக்கில்லை யாத ரிக்க
 உற்றசுற்ற மென்றென்று மில்லை யிந்த
 உத்தமநன் நாளனிய யுடைய மில்லை
 சற்றெனினு முணவில்லை சாண்வ யிற்றைச்
 சுடுகின்ற வக்கினியை யணைப்பா ரில்லை
 மற்றவர்கள் மகிழ்ந்திருக்கக் காண வெந்தன்
 மனம்பொறுக்க வில்லையெனக் கூற லானுன்

ஓ ஓ ஓ

சிறுபிள்ளை யவனுள்ளக் குழறல் கேட்டு
 சேர்த்துடலோ டனைத்தவனை நபிகள் நாதர்
 அறுசுவவயோ டுண்ணவுண வளிப்பேன் நல்ல
 அழகான பட்டுடையுந் தருவேன் மேலாம்
 நறுமணமும் பூசிமகிழ் வேனே யுன்னை
 நான்பெற்ற மகனுகக் கொள்வே னின்னும்
 பொறுமைமிகு வாயிஷாவுன் அன்னை யாகப்
 பெற்றுமகி மேன்றுடனே யழைத்துச் சென்றார்.

கனிவான பெருமானீர் சொல்ம இக்கக்
 களிசொன்ட துள்ளமவன் வதனம் மாறி
 பனிநீரில் நனைந்தபுது மலரா மன்ன
 பனித்தவிழி நீருடனே கண்கள் மின்ன
 தனியவனின் தூதரெந்தன் தந்தை யன்புத்
 தாயாக வவர்மனைவி யானால் வையத்
 தினிநானே ரனதையிலை யென்போல் பெற்றே
 ரெவருக்கு மில்லையென மகிழ்ந்தான் மாதோ.

ஓ

ஓ

ஓ

உடனழைத்து வந்தசிறு மகனை யன்னை
 உத்தமியா மாயிஷாவின் கைய ஸித்தே
 நடந்ததெலா மெடுத்துரைக்க வவர்மகிழ்ந்து
 நபிநாதர் விழுப்பறிந்து நடக்க வெண்ணி
 உடைமாற்றி உண்ணவுண வளித்து வேண்டும்
 உபசரணை யனைத்தையுமே செய்தார் மக்கள்
 நடைமுறையி விதுதொடர்ந்தா லுலகி லென்றும்
 நாதியற்றே ரென்றெவரு மிருந்தி டாரே.

1986

இனையற்ற வாழ்வு முறை

நல்லவழி சொல்லவென மாந்த ருக்கு
 நாயனருள் செய்ததிரு வேத மிஸ்லாம்
 எல்லோர்க்கும் பொதுவாமெக் காலத் தோர்க்கும்
 ஏற்புடைய தாகுமதன் போத ஜைகள்
 இல்லையொரு தெய்வம் அல்லா அவணை யன்றி
 இறையில்லை வணக்குதற்கு நபிக ஞைதர்
 வல்லவவன் தூதரென மனத்தா லெண்ணி
 வாய்கொண்டே செப்புவதுங் கடமை யாகும்.

ஓ ஓ ஓ

இனையில்லா யிறையவனின் வேதத் தோடு
 இறுதிநபி வாழ்வுமுறை சேர்ந்த வற்றின்
 துணையாக இஜ்மாவுங் கியாசுங் கூடித்
 தூயவழி காட்டிடுமே கால மெல்லாம்
 அணையாத விளக்காக இஸ்லாம் நின்றே
 அகிலத்திற் கொளியூட்டும் அறிவுள்ளோர்கள்
 துணையாக நின்றறியார் தமக்கும் வாழ்வு
 துலங்கவதை யெடுத்துரைத்தல் கடனு மம்மா.

ஓ ஓ ஓ

நடைமுறைக்குப் பொருந்துவன வன்றி இஸ்லாம்
 நமக்கெதையு மேவவில்லை யேவ லெல்லாம்
 திடமான கொள்கைகளே சிந்த ஜைக்குத்
 தெளிவுதருந் தேடியவை யோர்ந்தா லென்றும்
 மடமைக்கோ விஸ்லாத்தி விடமே யில்லை
 மனங்கெளிந்தே யறிந்திடுதல் கடனே மேலாங்
 கொடையாமே யுலகத்தார்க் கிஸ்லா மென்றுங்
 கொண்டுவழி பட்டுயர்ந்த சொர்க்கங் காண்போம்

உண்பதற்குங் குடிப்பதற்கு மொழுக்கங் கூறும்
உலகாள்வ தெனினுமது நீதி கூறும்
மண்ணிலெந்தப் பிரச்சினைக்கும் விடிவு கூறும்
மனிதனது வாழ்வுயர வழிகள் கூறும்
வின்னேடு மண்ணினை மாய்ந்தே யாரும்
விஞ்ஞான வுண்மைகளை யெடுத்துக் கூறும்
எண்ணரிய வின்றுலகப் புதுமை தன்னை
என்றேவிஸ் லாமெடுத்துக் கூறிற் றன்றே.

—1988

ஓ
ஓ
ஓ

ஏற்கும் பிரச்சினைகளை கூறுவிடுவது
ஏதும் என்ற உண்மைகளை கூறுவது
ஏதும் சொல்லி சொல்லுவது காலமாகிட
விஷயங்கள் கொடு வருப்பதாக கூறுவது
ஏதும் பிரச்சினை காலச்சாலி சொல்லுவது
ஏதும் சொல்லுவது ஏதும் கொல்லுவது
ஏதும் சொல்லுவது காலமாகிட காலமாகிட
ஏதும் கூறுவது கூறுவது கூறுவது

ஓ
ஓ
ஓ

ஏற்கும் பிரச்சினை கூறுவிடுவது
ஏதும் கூறுவது கூறுவிடுவது

உனக்கும் கற்பு உண்டு

பெண்ணெருத்தி யோடுறவு கொள்ள வென்னைப்
 பெருமானே அனுமதிக்க வேண்டு மென்றே
 விண்ணவனின் தூதரிடம் ஓரி ணாஞன்
 வினவவவ ரண்ணவனை நோக்கி யன்பாய்
 பெண்ணினத்தை யன்னையுடன் பிறப்பா யெண்ணும்
 பண்புனக்கு வேண்டுமிளை யோனே நீயுன்
 கண்ணெனவே யன்னவரைக் காத்தல் வேண்டும்
 கற்புனக்கு முன்பெடன்றே மனதிற் கொள்வாய்

ஓ

ஃ

ஓ

உன்னன்னை யோடொருவு னுறவு கொள்ள¹
 உவப்பாயோ யன்றியுந்த னகத்தா னோடு
 இன்னெருவன் துணைகொள்ள விரும்பு வாயோ
 என்றுமுடன் பிறந்தாளைத் துணைவ னன்றி
 அன்னியவன் தீண்டிடநீ பொறுத்தி டாயேல்
 அதுவொப்பத் தானேநீ கூடவெண்ணும்
 பெண்ணெருவன் தாயாக மனைவி யாகப்
 பிறப்பாலே உடன்பிறப்பா யிருப்பா னன்றே.

ஓ

ஓ

ஓ

கண்டகண்ட மாதரினைக் கடைச்ச ரக்காய்
 கருதுகின்ற காழுகர்கள் வீதி செல்லும்
 பெண்டருக் கிழைக்கின்ற துன்பங் கோடி
 பெற்றவர்க்கும் அன்னவரால் அவமா னந்தான்
 அன்டையய லார்தமக்கும் இடைஞ்சல் செய்வார்
 அன்னல்நபி யுபதேசம் அறிவா ராயின்
 தண்டனைக்குள் ஞாயிவந்தத் தவறி ழழக்கத்
 தான்துணிவ ராமோநல் லுலகி ஞேரே

—சிந்தாமணி

13-3-1988

விருந்தோம்பல்

உண்ணவுண வேனுமற்றேர் மனித ரோர்நாள்
 உண்மையிறை தாதர்சமு கத்து வந்தே
 மண்ணிலவர்க் குற்றபெரு வறுமை தன்னை
 மனம்நொந்தே எடுத்துரைத்தங் குதவி வேண்ட
 தன்னில்லத் தன்றெதுவு மில்லை யென்னுந்
 தகவலினை யறிந்துநபி யங்கி ருந்தோர்
 முன்னிலையி லெடுத்துரைத்தே யாரி வர்க்கு
 முன்னின்றே யுதவவிய லாகு மென்றூர்

ஓ

ஓ

ஓ

தருமத்தி லுயர்ந்தவொரு தருமம் மற்றேர்
 தாகத்தைப் பசியதனைத் தனித்த லென்றே
 கருணையொடு தம்மில்லம் அழைத்துச் செல்லக்
 காருண்ய நபிதோழி ரொருவ ரெண்ணி
 விரும்புகிறேன் பெருமானே என்னே டிந்த
 விருந்தினரை யுடனமைத்துச் செல்ல வென்றூர்
 திருநபியும் சம்மதித்தே விடையுந் தந்தார்
 தம்முடனே கூட்டியவ ரில்லஞ் சேர்ந்தார்

ஓ

ஓ

ஓ

வீட்டைந்து மனைவியிடஞ் சொல்வா ரிந்த
 விருந்தினருக் குணவளிக்கும் பொறுப்போ டின்று
 கூடவழைத் தேவந்தே னன்ன வர்க்குக்
 கொடுக்கவென்ன ஏன்டென்று வினவும் போது
 வாடியவம் மாதரசி வதனங் தன்னை
 வள்ளவிற சூல்நபியின் தோழர் கண்டே
 நாடியது விறையெமக்கின் ரெதுவோ வஃதை
 நமக்கின்றி இவர்க்களிப்போ மெடுவென் ரூரே.

இன்றெமது குழந்தைகளுக் காகச் சற்று

இருப்பதன்றி வேறென்று மில்லை யஃதை
நன்றேநா மவருண்ண வளிப்போ மென்றே
நல்லவவ ரில்லத்தா ளாப்பச் சொல்வார்
என்னேடு வவரிருந்தே யுண்ணும் போது

இருளாக்க விளக்கஜைத்து விடுவாய் நானும்
அன்னவரோ உண்ணுவது போலச் செய்தே
அவர்பசிதீர்ந் திடவுதவு வோமே யென்றுர்

ஓ

ஓ

ஓ

நன்றென்றே இருவருமோர் மனமா யொப்பி

நபிநாதர் விருந்தினரை யுடனி ருத்தி
ஒன்றுமுன்னு தவர்மக்க ஞறங்கத் தாழும்
உற்றபசி மறுத்தவரை உபச ரித்தார்
கன்றுபசி யோடிருக்கக் காரா பாலைக்
கறந்துபிற ராந்தவிட லதிலும் மேலா
மென்றென்னத் தகுழுயர்ந்த பாட மிஃதை
இதயத்திற் கொண்டிடுதல் வேண்டு மன்றே

ஓ

ஓ

ஓ

மிதமிஞ்சி யுண்டுகொழுத் திருப்போ ரின்று

மற்றேரின் பசியணரா ரறியா ரொன்றும்
தமதுபசி போக்கியெஞ்சி இருக்குந் தீனைத்
தானென்னினும் பிறர்க்களிக்க வுவக்கா ரன்றே
தமதுபசி மறந்துபிறர் பசியைப் போக்குந்
தாராள மனத்தினராய் வாழ்ந் திருந்தார்
அதுபோன்ற மனங்கொண்டு பிறர்க்கு மீங்து
ஆண்டவனின் நல்லருளை வேண்டி நிற்போம்

திருங்பி பிறந்த திருநாள்

தெருவெல்லாந் தோரணங்கள் கட்டி யென்ன
 திறந்தவெளி அரங்கங்கள் அமைத்தா வென்ன
 பெருமானீர் புகழ்பாடி மகிழ்ந்தா வென்ன
 பேச்சாளர் குரலோங்கி யொலித்தா வென்ன
 தருமங்கள் செய்துணவு படைத்தா வென்ன
 தவவேஷம் போட்டலைந்தே திரிந்தா வென்ன
 உருவமிலா தொருவனடி பணியா தோர்கள்
 உவங்தியற்று மத்தனையும் வீணை தாமே

ஓ

ஓ

ஓ

திருமறையின் வழியொற்றி நபிள்ளன் நாதர்
 திருவாழ்வுக் கொப்பவிங்கு வாழ்த லொன்றே
 திருவினையும் பயக்குமிறை அன்புங் கிட்டும்
 தெரிந்தறிந்தே வாழுவதெங் கடமை யாகும்
 பெருமானீர் விரும்பியதும் அதுவே தீஞேர்
 பேச்சளவோ டிருந்துவிடா தொழுக வேண்டும்
 கருமமது வின்றிருந்தே கடைப்பி டிப்போம்
 காருண்ய ரோடுவுயர் சுவனஞ் சேர்வோம்

—1988

இனையற்ற பெருங்கொடை

“ஸம் ஸம்”

கனலெனக்	காயும்	புனலறு	பாலை
வனமதிற்	றெய்வ	வரமது	வெண்ணி
தனதுயிர்	மனையாள்	தன்னருஞ்	செல்வான்
தனியென	விட்டுத்	தன்வழி	செல்ல
மனமது	வொப்பி	மாநபி	இபுரு
கீமவர்	செல்ல	வெண்ணிடு	வேளை
‘ஏனிக்	கொடுமை”	யென்றவர்	மனைவி
ஹாஜுரா	வினவவு	மெடுத்தவ	ருரைப்பார்
‘‘வல்லவ	ஞைன	வருந்தே	லவனே
தொல்லை	தனிலுங்	துணையா	யிருப்பான்”
“பொல்லா	திப்பெரு	சோதனை	யிறைவன்
சொல்லெனி	லதுதனை	வரிப்பது	கடனே”
என்றவர்	மனையா	வினங்கிட	நபியும்
சென்றிறை	யோனின்	திருப்பதி	கஃபா
முன்றலில்	நின்று	முதலவ	ஷிடத்தே
இருகர	மேந்தி	இறைஞ்சியே	யகன்றூர்
ஸபாமறு	வாவெனு	மலையிரண்	டிடையே
தன்னரு	மழலை	தனையுடல்	சேர்த்துத்
தரித்திடு	பொழுது	பசியொடு	தாகம்
வருத்திடக்	குழந்தை	வாய்விட்	டலற
அருந்திட	வேனு	மளிப்பதற்	காங்கே
துளியள	வாகினும்	நீரறு	காலை
கானல்	தனைப்புன	லெனநினைந்	தோடி
புனலிலை	யதுவெனப்	புரிந்ததும்	மீண்டுமெஞ்
சிசுவிடம்	வருவதுந்	தேடியே	யோடியும்

பன்றுறை	முயன்றும்	பலனெனது	மற்றுக்
சோர்வொடு	மீண்டும்	வருகையிற்	குழந்தை
காலுதை	பட்டுச்	சமைந்தவோர்	குழியில்
நீர்ச்சரந்	தோடு	நிலைக	டன்னை
பெருமகிழ்	வுற்றிறை	புகழ்தனைக்	கூறிப்
பொங்கிச்	சுரந்திடு	புனலப்	பாலை
யெங்கனும்	பரவிடல்	கண்டவர்	கையால்
“ஸம் ஸம்”	மென்றே	நில்லெனும்	பொருள்பட
கூறிக்	கூறித்	தடுத்து	நிறுத்த
ஓடுவ	தொழித்தோ	ரிடத்திற்	தரித்தே
ஊழி	யுள்ளள	வும்மது	நிலைக்கும்
பேறது	கொண்டவப்	புதுமை	
இறைவ	னளித்த	இணையிலாக்	கொடையே

—1985

பதுறுப் போர்

1. நானுக்கு நான்நபிகள் நாதர் கொள்கை
நாயகனி னின்னருளால் நாற்றி சையும்
கேள்விக்கு மேலெங்கும் கேள்வி கொள்ளக்
கேடுசெய்யும் மாந்தர்ங்கு முளந்தி ருந்தி
நீளநெடு வெங்கானப் பரப்புத் தாண்டி
நித்தியனின் தூதர்தனைக் காண வேண்டி
தாள்வருந்த நடந்தார்கள் துயர்ம றந்தே
திருநபியைக் கண்டுவளம் மகிழ்ந்திட்டாரே
2. பெருஷிவரு மிறைநேசர் கண்டு நெஞ்சம்
பேதலித்துப் போனபெருங் குறைவிக் கூட்டம்
அருகிவிடு மெம்மார்க்க மினிமே லென்று
அஞ்சினரே யதன்விளைவாய்த் தங்கள் சொந்தக்
கருமமெலாம் மறந்திசலாந் தனையொ ழிக்கக்
கங்கணமுங் கட்டினரே கருத்தா லொன்றி
புரிந்தவவர் செய்கைதனைப் புகவி லிந்தப்
பூவுலகுங் கண்ணீராற் கரைந்து போமே
3. கொடுமைபல செய்தார்க ளேக தெய்வக்
கொள்கைதனை விடும்படியே சாடி ஞர்கள்
திடமான மனவுறுதி கொண்டோர் கண்டு
தினகத்தார்கள் குறைவியர்கள் தேடித் தேடி
இடமறிந்து வெளிக்கொணர்ந்து ஈட்டி யாலும்
இரக்கமின்றிக் குத்தியுயிர் பறித்தா ரந்த
மடமைமிகு மாந்தர்களின் செய்கை யெண்ணி
மனஞ்சோர்ந்தா ரில்லைவிசு வாசங் கொண்டோர்

4. சுடுமணவிற் படுக்கவைத்து நெஞ்சின் மீது
 சுமையாகக் கல்லொன்றை வைத்தார் சேர்ந்து
 சுடுசொல்லாற் சுற்றிநின்று வைதா ரின்னுஞ்
 சோதனைகள் பற்பலவுஞ் செய்தார் நெஞ்சிற்
 கடுகளவும் இரக்கமற்றவ் வரக்கர் கூட்டம்
 கட்டிவைத்துக் கசையாலு மடித்தார் மேனி
 வடுநிறைஞ்து சல்லடையாய்ப் போன போதும்
 வல்லவனின் திருநாம முரைக்கும் நாவே

5. துரிதமதாய்ப் பரவிவருங் கொள்கை கண்டு
 துயருற்ற குறைவிகளு மொன்று கூடி
 துரிதமதா யிதற்குவொரு முடிவைக் காணத்
 துணிந்தவர்கள் போர்க்கொடியு முயர்த்தி ஞரே
 பெரிதெனவே படைபலமுங் கூட்டி யன்னர்
 போர்ப்பறையு மறைந்தார்கள் புரியா தோர்கள்
 பெரியஜென் ஞருவனவ னுளானே யன்னன்
 பேர்பெறுநற் கொள்கைதனைக் காப்பா னன்றே

6. சொல்லவொனை வேதனைகள் தாங்கி நெஞ்சம்
 துணிவுமிகப் பெற்றனரே பொறுமை நீங்கி
 வல்லவனின் துணையோடு யெதிர்த்துப் போரில்
 வாளெடுத்துப் போர்செய்யும் நிலைமை காண
 அல்லாவி னனுமதியுங் கிடைக்கப் பெற்றே
 வவன்தீனைக் காப்பதெனச் சேனை கூட்டி
 புல்லரினைப் பொருதவென புறப்பட்டார்கள்
 பெருஞ்சுவர்க்கப் பதிகொண்ட பதுறு வீரர்.

7. தன்னுயிரை யுடல் பொருளை சேர்த்த ணைத்தும்
 தனியவனுக் குரியதென வளந்து ணிந்தே
 முன்னாற்றுப் பதின்மூன்று முசுலீம் வீரர்
 முற்றுக நிராயுதர்போ லொன்று கூடி
 பன்னாறு காபிரீன் படைக ளோடு
 பதுறென்னுஞ் சமர்க்களத்திற் பொருதவென்றே
 முன்னிருந்து நபியவர்கள் நடத்திச் செல்ல
 மூர்க்கர்களைப் பழிவாங்கப் புறப்பட்டாரே

8. ஆயிரத்துக் கதிகமந்தக் காபி ரீன்கள்
 அனுபவத்தி லும்மவர்கள் வல்ல பேர்கள்
 ஆயுதமு மாயிரமா மமர்ந்து செல்ல
 அணியணியாய்ப் புரவிகளும் சேர்ந்து நிற்கும்
 காயத்தைக் காக்கவுடற் கவசங் கொள்ளோ
 கணக்கற்ற வுணவுவகை கள்ளும் சேரும்
 ஆயவிவை யத்தனையுங் கூட்டி மாலை
 அடற்களத்திற் கண்மையிலே தங்கி ஞாரே

9. நீரற்று வரண்டமறு புறத்திற் தெய்வ
 நேசரோடு நபிபெருமான் தங்க நேர
 கார்கொண்ட கங்குலங்கு கனிந்து சிந்தக்
 கரைகட்டி நீர்தேக்கிக் கொண்டார் நாளை
 போர்பற்றித் தோழரோடு கலந்து பேசி
 புனிதயுத்தப் பேறணத்து மெடுத்துக் கூறி
 யாரெவர்க்கு வென்னடை னெனவி யம்பி
 இறைதாதர் இறைவனருள் வேண்டி நின்றார்

10. நிலம் வெளுத்துப் பகலவனுந் தோன்றுங் காலை
 நெறிகெட்டோர் போர்ப்பறையும் அறைந்தார்
 தம்முள்
 பலங்கொண்ட மூவரினை அனுப்பி முன்னார்
 படைபலத்தை அறியவென விழைந்தார் ஆங்கே
 கலங்காத துணிவுடைய திறங்கொள் வீரர்
 கருத்தறிந்து பொறுத்திருக்க எதற்கும் அஞ்சா
 “அலி” “ஹம்சா” “உபைதா” வும் முன்னே சென்றூர்
 அரைக்கணத்தில் அம்முவர் சிரங்க ணாந்தார்

ஃ

ஃ

ஃ

11. பெருவீரர் மூவரினை இழந்த தாலே
 பெருஞ்சினமுங் கொண்டனரே எதிரி வீரர்
 வருமமொடு பொருதினரங் கெதிர்ப்புஞ் சேர
 வாள்களிரை தேடவுயிர் பிரிந்தே ஒடும்
 திருநபிகள் முன்னின்று வீர ருக்குத்
 திடமுட்டக் காபீர்கள் தலைகள் வீழ
 சிரத்துயரப் பகலவன்வான் அனுகும் வேளை
 செயங்கொண்டார் இசலாத்தின் வீரர் மாதோ

ஃ

ஃ

ஃ

12. தலைவர்பலர் அழிந்தார்கள் தமக்கே வெற்றி
 தானென்று வந்தோர்கள் தலைகு னிந்தார்
 மலைபோன்ற பெருஞ்சேனை பதறி ஒடு
 மாண்டோரின் தொகையுமவர்க் கதிக மாகும்
 கொலையுண்டு போனவர்கள் போக வாங்கு
 குற்றுயிராய்க் கிடப்பவருள் ஒருவனுக
 தலைவிழ்ந்தே அழுஜவிலுங் கிடந்தா னன்று
 தலைவருக்குட் தலைவனென வாழ்ந்தோன் மாதோ

13. கண்டத்தின் கீழெந்தன் தலையை வெட்டிக்
காட்சிக்கு வையுங்கள் வேண்டு மாயின்
துண்டாகிப் போனபிற தலைக ஞள்ளே
துலங்குமது சற்றுயர மாகத் தோன்றும்
பூண்டபெரு ரணங்களினுற் சென்னீர் சிந்தும்
போதுமழு ஐஹீலவனின் செருக்கு மாரு
வேண்டினனே யுயிர்பிரியும் வேளொ யாங்கே
வெற்றியொடு நிற்குமொரு வீரர் கண்டே

14. எழுபதுபே ரெதிரிகளி லழிந்தொ ழிந்தார்
கரேழே முஸ்லிம் களிறையைச் சேர்ந்தோர்
எழுபதுக்கு மதிகமவர் கைதி யாக
ஏராளம் பொருள்களொடு சேர்ந்து வந்தார்
பழுதில்லா வெற்றிசிறு படையி ஞேர்க்கு
பாருலகி னதிசயமே படைத்தோன் செய்த
முழுவுதவி தானன்று முஸ்லிம் மாந்தர்
முன்னேறிப் போர்செய்ய வுதவிற் றன்றே

15. வெற்றிகொண்ட வீரரொடு நபிக ஞைதர்
விரைந்துமதி ஞைநகரை யடைந்து தங்க
ஞற்றுரைப் பொருளுள்ள குறைவி மாந்தர்
உரியதொகை யளித்ததுமே விடுவித் தார்கள்
கற்றேர்கள் கற்பித்துச் செல்ல மற்றேர்
கருணைமனங் கொண்டுநபி மன்னிப் பீய
முற்றுக மனந்திருந்தி முசுலீ மாக
மொழிந்தனரே கலிமாவுஞ் சிலரு மன்றே

16. நீண்டநெடு நாள்சோக மனுஷ்டித் தார்கள்
 நெறிகெட்டோர் தோல்விகண்டு வாடி ஞர்கள்
 மாண்டொழிந்தா னழூலஹபு மேழாம் நாளில்
 மிடிதொடரப் பித்தன்போ லலைந்து பின்னே
 ஆண்களுக்கு நிகராகப் பெண்மூர் தங்கள்
 அழகழியக் குழல்களைந்தார் பண்டை தொட்டு
 ழுண்டிருந்த பெருமையெல்லா மிழந்தோ மென்றே
 பொருமியுளங் கலங்கினரே குரைவி யானேர்
17. பகைகொண்ட பெருஞ்சேனை பதறி யோட
 பதுறென்னுங் களங்கொண்ட பெருமை தீனின்
 புகழ்கொண்ட சரிதத்தி னேட்டி லென்றும்
 பொன்வரிக ஓருகுமதிற் பங்கு கொண்டோர்
 அகங்கொண்ட வீமானி னுறுதி யோடு
 அஞ்சாது போர்செய்ய அமரர் சேர்ந்து
 செகம்போற்றும் வெற்றிதனைக் கொள்ள நாயன்
 செய்தபெருந் திருவருளைப் போற்று வாமே...

—1986

நபிமகளார் வாழ்வில்...

அங்கைகள் சிவந்துதமும் பேறிப் போகும்
 அளவண்ணல் திருமகளார் திருகை ஆட்டித்
 தங்களுக்கா யானளவு மாவ ரைத்தும்
 தண்ணீரைச் சுமந்ததனால் தோனி ரண்டும்
 செங்குருதி சேர்ந்துகளத் தேயு உத்த
 சேலைகளும் அழுக்கேறிப் போதல் கண்டு
 நங்கையரின் நாயகியின் நாதர் ஓர்நாள்
 நபியிடத்தே சென்றுதவி வேண்டென்றாரே

ஓ

ஓ

ஓ

போயுந்தன் தந்தையிடம் புகலெ மக்குப்
 போர்வையெனச் செம்மறித்தோ வன்றி யில்லை
 பாயாக இரவிலதைப் பாலித்தேயின்
 பகலிலதில் ஒட்டகைக்குத் தீனி வைப்ப
 தோயாத வேலையுனக் கதையுங் கூறு
 ஒருதவிப் பெண்ணினையும் வேண்டு வஃதை
 நீயாகச் சென்றுரைத்தா லிறைவன் தூதர்
 நிச்சயமா யுதவிடுவா ரெனப்ப ணித்தார்

ஓ

ஃ

ஓ

கையுதவிக் கோரடிமைப் பெண்ணை வேண்டிக்
 காருண்ய நபியிடத்துச் சென்று ராங்கே
 வையகத்தின் நாயகளாச் சுற்றி மக்கள்
 வீற்றிருத்தல் கண்டுமனம் வெட்கி மீள
 துய்யநபி மறுநாளில் இல்லம் ஏகி
 தேவையுனக் கெள்ளவென விளாவ வன்னூர்
 செய்யவொன்று மியலாது பேசா நிற்கச்
 சீரியராம் அலியுடனே செப்ப லானூர்

நானேதா னுங்களிடம் அனுப்பி வைத்தேன்
 நன்நபியே யென்றலியும் எடுத்தே யோத
 ஞானமக ஓபொறுமை கொள்வா யன்னாள்
 நபிமுசா மனைவியுட ஞேர்பத் தாண்டு
 தான்னியு மோரங்கி தனைத்தான் தூங்கத்
 தரைவிரிப்பாய்க் கொண்டிருந்தார் தக்வா
 வென்னும்
 ஞானமதைக் கொண்டிறையைப் பணிவாய் உந்தன்
 நாளாந்தப் பணிகளையுஞ் செய்யென் ரூர்கள்

ஓ ஓ ஓ

தப்பாது தினந்தோறுந் துயிலு முன்னே
 தனியவளை யென்னிமன முருகி வேண்டி
 முப்பத்து முன்றுமுறை சுபுஹலானல் லாஹ்போல்
 முறையாக அல்ஹம்து லில்லாஹ் வென்றும்
 முப்பத்து முன்ரேடின் ஞென்று கூட்டி
 மொழிவாய்நீ அல்லாஹ் அக்ப ரென்றே
 எப்போது மீதுனக்கு வுதவு மோர்நல்
 ஏவலாள் தனைவிடவும் உயர்ந்த தென்றூர்

ஓ ஓ ஓ

பெருமானூர் வார்த்தைகளைச் செவிம டுத்த
 பிரியமிகு திருமகளார் நபியை நோக்கி
 இறைவனையும் அவன்தூதர் தனையு மின்றே
 இதயத்தால் நான்பொருந்திக் கொண்டே
 —என்றூர்

குறையறவே அத்தனையும் வேண்டு மென்ற
 கொள்கையுள்ள பெண்மூர்கள் ஈத றிந்தே
 மறைவழியில் நடந்தவன்னை பாத்தி மாபோல்
 வாழுவழி தனைக்காண வேண்டு மன்றே

அலி (ரலி) பதுறுப் போளில்...

வடுநிறை மார்பி ருப்பின்
 வார்ப்பெனத் தடந்தோள் வானைத்
 தொடுமலைக் குன்ற மன்னத்
 தோன்றிட விழியி ரண்டும்
 சுடுகதிர் வெய்யோன் காலை
 தோன்றலிற் தோன்று வான்போல்
 கடுஞ்சினங் காட்ட பத்ருக்
 களத்தினுள் அலிபு குந்தார்.

ஓ

ஓ

ஓ

பலநூறு வீர ருள்ளே
 பாய்ந்தலீ வாளை டெத்து
 அலறிட வினாடி யேனும்
 அவர்க்களித் திடாது சென்னி
 நிலமிசை யுருண்டு வீழு
 நிலைகொளா துடலுஞ் சாய
 வலமது வந்தார் சென்ற
 வழியெலாம் பினங்க ளாமே

புலியெனப் பாய்ந்து பொல்லாப்
 பகைவரைப் பொருதி தீனின்
 வலிமையை பதுறுப் போரில்
 வாகைகொண் டெட்டுத்துக் காட்டி
 நலிவுரு திசலாம் மக்கள்
 நெஞ்சினி விருக்கச் செய்த
 அலியவர் பெருமை கூற
 ஆளவோர் மொழியுமன்னோ

—1987

ஓ

ஓ

ஓ

இனையிலா இறையோன்

தானே தனியே தனையுரு வாக்கித் தனியவனும்
வானே டுலகிவ் வண்ட சராசர மவையுடனே
மானுட ரோடுயி ரினங்க ஞூலகில் வாழ்ந்திடவே
ஊனுண வளைத்தும் படைத்தே காத்திடு
மிறையோனே

ஓ

ஓ

ஓ

கருவினி லெனை நீ மறைத்துண வளித்துக் காப்பாற்றி
பொருளொடு புகழும் பிறநல மெல்லாந் தந்துதவி
மருவிடு மிடர்கள் தனிலு மிருங்தே யெளைக்காக்கும்
அருவுரு வான திருவுரு வேதனி யிறையோனே

ஓ

ஓ

ஓ

பெறுதலுக் கரியநற் பெரும்பே நெமெக்கெம்
பெற்றேர்கள்
சிறப்புற வெமைவளர்த் தாளாக் கியநற் றிலகங்கள்
நிறைவொடு வீருல கத்திலும் வாழ நினதருளை
குறையறவவர்க்களிப் பாயே முதல்வா இறையோனே

—1987

குடு கொடுது

மதிதனை மயக்கித் தூய
மனத்தினைக் கெடுக்குஞ்; சேர்த்த
நிதிதனை யழிக்கு மென்றும்
நிம்மதி போக்கும் மற்றும்
கதியற்றுச் செல்லும் மார்க்கம்
கட்டைபோற் சாய்க்கு முந்தன்
பதியையு மொழிக்கும் பொல்லா
மதுகொடி தாகு மாமே
ஓ... ஃ... ஓ...
மானத்தை மறந்து மக்கள்
மத்தியிற் ருகிலு மற்று
ஈனெனன் றுலகி லுள்ளோர்
இழித்துரை செப்ப வைக்கும்
பானத்தைப் பருகிக் கெட்ட
பாவத்தைச் செய்யின் வெய்ய
கானலிற் புழுப்போல் வாழ்வு
கருகிப்போ மெனவு மாமே

வேறு

மிடிதொடரு மவர்நடைசின் மிதிதளரும் மாற்றுர்தம்
படியேறிப் படிகேட்கும் பாடுவருங் குடி தொடவே
குடியழியுங் குறைமதியாற் குலப்பெருமை யும்மழியும்
தடியனெனக் “குடிவெறியன்” தரணிசொல்ப்
படுவானே

“தினபதி”

20—12—1971

உண்மை உரை

எத்துனை துயர்வந் தாலும்
 இயம்பிடேன் பொய்மை யென்றே
 சத்தியங் காத்த நாதர்
 சரித்திரம் அறிந்து மேனே
 நித்திய மற்ற வாழ்வில்
 நெறிகெட்டுப் பொய்யே பேசும்
 புத்திபாழ் பட்ட மரந்தர்
 புவிதனிற் கண்ட தென்னே

ஃ

ஃ

ஃ

பொய்யொன்றை யுரைக்கி வந்தப்
 பொய்தனை மறைக்க விண்ணும்
 பொய்பல சொல்லும் பொல்லாப்
 பொய்யரே னரிகி லாரோ
 பொய்யதை மெய்மை யொப்பப்
 புனைந்தவ ருரைப்ப தெல்லாம்
 பொய்யென வோர்நா வின்தப்
 புவியின ரற்வ ரென்றே

“தினபதி”
 19—08—1972

இறைவழி நடப்போம்

உண்ண உயர்தாத்தின்
 உணவளித்தான் உடையளித்தான்
 கண்ணியமாய் வாழவைக்குங்
 கல்வியையுந் தானவித்தான்
 மண்ணதனில் மாந்தரிடை
 மதிப்புடனே வாழவைத்தான்
 எண்ணரிய விவைதந்த
 இறைவனைநாம் மறந்தனமே.

ஓ

ஓ

ஓ

விண்மணியைச் சந்திரனை
 விரிந்தகன்ற ஆழ்கடலை
 மண்ணுலகை வளிதன்னை
 மதித்துணரும் ஞானத்தை
 மண்ணேர்க்குத் தந்தவர்தம்
 மனத்துக்கு வுரமளித்த
 பண்ணவனை யெண்ணுது
 பாவவழி சென்றனமே.

ஓ

ஓ

ஓ

எத்தனையோ பிரச்சனைகள்
 இவ்வுலகி லியல்வதுண்டு
 அத்தனைக்கும் நற்றீர்வு
 வவன்மறையி லுண்டதனை

உத்தமராம் நபிமுலம்
 உலகினருக் குணரவைத்தான்
 இத்தகைய மறைதந்த
 இறைவளைநாம் மறந்தனமே.

ஃ

ஃ

ஃ

நித்தமுமே யெங்காலம்
 நித்தியனைத் துதிசெய்வோம்
 இத்தரையில் வாழுமட்டும்
 இறைவழியே நடந்திடுவோம்
 எத்தனைதான் துயர்வரினும்
 ஏகனையே துணைகொள்வோம்
 அத்தனையும் அவன்பொருட்டால்
 அகன்றிடுமீ் தற்கீரே

“தினபதி”

16—06—72

நன்மை செய்

மறுமையில் சொர்க்கம் வேண்டின்
 மறைவழி யொழுகல் வேண்டும்
 பெறுபிதா மாதா சொல்லைப்
 பேணியே நடத்தல் வேண்டும்
 இறைவளை வணங்கி யென்றும்
 இறைஞ்சிட வேண்டுஞ் செய்த
 சிறுமைகள் நீங்க நன்மை
 செய்திட வேண்டு மாமே

१०

१०

१०

உன்மையே பேச வாயேல்
 உயர்குண மதுவே யன்றே
 கண்ணியந் தவறி லுந்தன்
 கௌரவங் குறைந்தே போகும்
 என்னியே கருமஞ் செய்யின்
 என்றுமே வெற்றி யுண்டு
 மண்ணினிற் சிறந்து வாழ
 வழங்குக தர்மந் தானே

१०

१०

१०

பொறுமையும் பணிவுந் தூய
 புந்தியுந் துணிவும் நெஞ்சில்
 உறுதியுந் திறனும் மிக்க
 உயரிய குணமும் வாய்மைத்
 திறமையும் வேண்டு மென்றும்
 தெய்வநம் பிக்கை வேண்டும்
 வறுமைதான் வரினுஞ் சொன்ன
 வாக்கினைக் காத்தல் வேண்டும்

“தினபதி”
05—09—70

இவரைப் பற்றி இரண்டொரு வர்த்தை

புதுக்கவிதைப் பிரசவத் தால் மரபுக் கவிதைக்கு மாராயம் வந்துவிட்டதோ என ஐயுறுங்காலை கிழக்கு வானி ஸ் வெள்ளாப்புக் காட்டி உதயமாகிய - “மர பிளம்பரிதி” இந்துலாசிரியர் ஜின்னாஹ் ஷரி புத்தீன் அவர்கள்.

தேன் மதுரத் தமிழ் விளங்கும் மருத முனை இவரது தாயகம். இலக்கியமாமணி புலவர் மணி அல்-ஹாஜ் ஆ. மு. ஷரி புத்தீன் அவர்களின் இரண்டாவது புதல்வர். 01-09-1943ல் பிறந்த இவர் இன்று ஆற்றல் மிகு டாக்டராகப் பாண்ந்துறையில் பணிபுரிபவர்.

இளமைப்பருவத்தில் மாணவராக இருக்கும் போது கவிதைகள் எழுதும் வளமார்ந்த இலக்கிய நெஞ்சம் படைத் தவர். ஜின்னாஹ் தந்தையாரிடம் காணக் கூடிய இலக்கியச் செழுமையில் கருக் கட்டிய வித்தாம். ஜின்னாஹ் இன்று ஆரோக்கியமான கனித்தருவாகப் புலமை பொலிந்து விளங்குவதன் பேறே இந்துல்.

1965—1970க்கு இடைப்பட்ட காலங்களில் தினபதி கவிதா மண்டலத்தில் பிரசரக்கள் பெற்ற இவர் பல சஞ்சிகை பத்திரிகைகளில் எழுதியும் இலங்கை வானெலியிலும் இலக்கிய அரங்குகளிலும் களம் கண்டும் வளர்ந்தவர்.

அன்னைனுக்கோர் அருமைத் தம்பியாக என்னேடு பழகும் இவர் தினபதி கவிதா மண்டலத்தில் எமது சிபாரிசில் கண்ணித பிரசரம் கண்டவர் என்பதில் எமக்குப் பெருமிதம் உண்டு. காரணம் இவரது தந்தையார் இலக்கியமாமணி புலவர்மணி அல்-ஹாஜ் ஆ. மு. ஷரி புத்தீன் அவர்களின் மாணவன் நான்.

மரபுக்கவிதைக்கு மகுடம் புனையும் இவரது கவிதைகளை கையெழுத்துப் பிரதிகளில் கண்டு மகிழும் நான் இதைப் போன்ற பலநூல்களை இவரிடத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கிறேன். இலக்கிய நெஞ்சங்களும் அவ்வாறே எதிர்பார்க்கும்.

—பாண்டியூரன்